

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன் தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா
உள் நாடு ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—
வெள்ளாள தெரு,
பாசைபாக்கம், சென்னை

Vol 6.]

1933 ஆறு பிப்ரவரி மீ 2௨

[No. 5

பொருளடக்கம்.

1. தலைவங்கம் (Leader)	81	7. காற்ற மழை (அங்கம் 1. களம் 2) (Shakespeare's Tempest)	90
2. தேவகி (நர் சாவல்)		8. கம்பராமாயணம் (முர்ஷன் லைதப்படலம்)	
K. இராஜகோபாலன்	83	T. N. சேஷாசலம் B.A. B.L.	91
3. கலித்தொகை (பாலைக்கலி 3.)		9. பொதிகை நிகண்டு (இகராதி)	
T. A. கணகசபாபதி முதலியார்	84	S. வையாபுரிப்பிள்ளை B.A. B.L.	93
4. கம்மாழ்வார் வைபவம் (4-ம் பத்து, 5-ம் தசகம்)		10. யாப்பிலக்கணம்—தொடை வித்துவான் M. V. துணைகோபாலப்பிள்ளை	95
K. இராஜகோபாலன்சாரியார் B.A.B.L.	85	11. அலங்கேரல் வெண்பா	
5. தமிழ்ப்பாடம் (சனவெண்பா - கலிகீழ்க்காண்டம்)	86	T. சப்பாபய செட்டியார்	96
6. அப்பர் (64 கலை - வியாசரணம்)		12. வர்த்தமானம்	99
E. N. தனிகாசல முதலியார் B.A.B.L.	88		

கலாநிலயம்

சொன்னால் விரோதம் 4.

சொன்னால் விரோதமாவன இன்னுத்தான் எத்தனை யோ உள. “மற்றவெல்லாம் கிடக்க, முதலில், நான் உயிரோடிருப்பதற்கு வேண்டியவைகளைத் தேடிக்கொள்வது இன்றியமையாததன்றோ” என்பார் எங்கெங்கும். இன்னவெனருவன அன்மீ, “நண்பு, முதலில் நீ உயிரோ டிருக்கவேண்டுவது எவ்வகையில் இன்றியமையாததாயிருக்கின்ற தென்பதை எனக்குச் சற்றே கிந்தித்துச் சொல். அப்பும், உயிரோடிருப்பதற்கு வேண்டியபய யாவை என்பதைப் பற்றியும், அவைகளை அடையும் வழி எது என்பதைப் பற்றியும் ஆராய்வோம்” என்று சிலத்தியானுந்தரைப்போல் கேட்டக்கால், அவன் விஜயநாம பாராட்டத் தலைப்பட்டிருந்தால் மிக அருமை. “மனிதனுடைய பிறப்புரிமை இவையிவை அல்லவோ?” என்று கேட்கின்றார் பலர். “ஆம், நண்பு, நீ மனிதன் என்பதற்கு இன்னும் சாக்கிகள் கொண்டுவரவில்லையே. மிஸ்கு களும் நம்மைத் தம் மினத்திற் சேர்த்திக்கொள்ள வெட்கப்படுமே” என்று ஜான் கூடர் பாலில் என்றும் அமெரிக்க அறிஞர் கூறக் கேட்பவர் பகையே கொள்வார். கந்தபுராணத்தில் வந்தன முகசுரத்தன் என்னும் அக்தூரங்கு மனிதனுப்பிறந்த இசையாமல் பரமசிவனுடன் மன்றாடிய தென்றால், மனிதனென்ற தம்மை மிஸ்குத்கொண்டு உரிமைகள் வேட்கவருவேறையும் அதனை மறுத்துப் போவோரையும் எவ்வாறு பூமித்துரைக்க வேண்டிமென்பது வெளிப்பட்ட. “கல் வி கல்வி என்று கழறித்திரிவதின்னிறே நீங்கள் கற்றவர்களாகாட்டீர். அரியதூல்களைக் கற்றும்ப்த பின்

ன்றே கல்வியுடைய வரலீர். அதன்முன், கல்லாத மாந்தர்காள் நீங்கள் கோட்டிகொள்ளாதீர். கொள்வீராயின், தும்மையும் கெடுத்துக்கொண்டு மற்றவர்களையும் கெடுப்பவர்களாயீர்” என்று அழைப்போர் பெரும் பகையைத் தேடிக்கொண்டவர்களாவார். “வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளைப் படிக்கின்ற அவ்விண்வழக்கத்தை ஒழிப்பீர்களாயின், எத்தனையோ நன்மைகள் உங்களுக்கு வாய்க்கும். இது கூறினால் விரோதம் விரியும்” அஞ்சி இதனுடன் ‘நிறுத்துகின்றேன்’ என்று எம்எல்சி. போன்றவொரு புகழ்வாய்ந்த பேரறிவாளரே கூசுகின்றோன்றால், வேறென்ன விளம்பவேண்டி.

ஆயினும், சொன்னால் விரோதம் இவை யிவை என்று சொல்லால் முழக்கிக்கொண்டிருப்பதற்கு சக மில்லை. விரோதமானவைகளைச் சொல்லவேண்டும். நிற்பதால் எஞ்சுகின்ற விசத்தால் விஜயவல்ல பயனென்றும் பெரிது காண்கிலும். சிலர் விரும்பலாம், சிலர் நகைக்கலாம், சிலர் பகைக்கலாம். விடப்பும் விரும்பும் விரோதமும் விடாநகையும் வாழ்க்கையோ ஆகமாட்டா. கல்விகலில்லாக் காட்டியன்றோ மனிதர்க்குருவேண்டும். கண்ணம் காண்பனவெல்லாம் காட்சிகளாகா. தோற்றத்திற்கும் காட்சிக்கும் இடையே பெரிதுதூரம் கிடக்கின்றது. கண்பெரிது மதிசிறிது எனின் தோற்றங்களையே நம் வாழ்க்கை தெரித்திக்கொள்ளும். இவ்வாறன்றி, கண்டனவெல்லாம் ஒரு கட்டவுழிள்மேன் உருவெளிபாக்கக் கருதித் தூயுமையெனருடன் அஞ்சலி செய்யவல்ல மதிசின் பயிற்சி வாய்க்கும்

யின், பிறகு விரோதமானவைகளைச் சொல்லவேண்டி; சொன்னாலும் அது விரோதமாகாது.

இனி, கண்டன வெல்லாம் கடவுளின் மோன் ஊருவெளியாகக் கருதற்கிசைந்த பயிற்சியைத் தரு தற்குரிய தத்துவம் அழகென்னும் அல்தொன்றே. பீன்யிம், அவ்வழகின் தத்துவத்திற்கு நம்மை ஆளா க்கும் செவ்வியுடைய பெருமை கலைகளிலேயே உளது. இவ்விடயத்தைப்பற்றி ஜேம்ஸ். எச். கஸ் வின்ஸ் (James H. Cousins. D. Litt) என்ப வர் பேசியுள்ள சில வாசகங்கள், இங்குப் பெரிதும் பாராட்டத்தக்கன.

But while I propose to apply the philosophy of Theosophy to the elucidation of the nature of Beauty and its expression in the Arts, I propose to do so in the order of the spectrum projected by the prism of a poem of eight lines by Dr. Robert Bridges, the present English Post-Laureate. In doing so I shall but follow the immemorial commentary habit of the East, and at the same time I trust that the subject may prove provocative of thought to the West. The lines are:

I love all beautiful things
I seek and adore them ;
God hath no better praise,
And man in his hasty days
Is honoured for them.
I too will something make
And joy in the making ;
Although to-morrow it seem
Like the empty words of a dream
Remembered on waking.

This little poem is regarded as an admirable expression of the impulse towards the admiration and creation of beautiful things. The poet does not express any favouritism in regard to objects of beauty. It is not impossible that there may exist objects esteemed as beautiful, outside the confines of the Greek tradition, that would not be regarded as beautiful by the poet; and this is one of the problems of a wider philosophy of beauty than that which leaves out the vast world of oriental art,—the reconciliation of different standards of taste. But taking the poem as it is, we note first that the only qualification that the poet imposes on "things," if they would win his admiration, is that they shall be "beautiful."

What is this quality of beauty which is so powerful that it draws a Christian poet into pagan worship of mere inanimate things? Is it a sentimentality based on certain associations of colour and form, texture and odour, which, because of their usefulness to humanity, have given pleasure? Emerson has spoken of Beauty as that out of which God created the world. To him beauty is the original characteristic of the universe. Sir William Watson has chanted of beauty as

... the vision whereunto
In joy, with pantings from afar,
In sound and odour, form and hue
In mind and clay, and worm and star
Now reaching goal, now backward hurled
Toils the indomitable word.

To him beauty is the goal of evolution.

According to Theosophical conception, the universe of which we are cognisant is a manifestation of the

Universal Being. That Being assumes a triple aspect involving (1) a creative impulse, (2) a cohesive principle among the nominally separate members of the created universe, and (3) a principle of change from stage to stage from the synthetic level of the Cosmic Being to the most concrete stage of matter within the universe and back again. This process recognised intuitively by the seers of old and personified in the Hindu Tirumurti (Brahma, Vishnu, Shiva) has been in our day intellectually apprehended as the laws of evolution. But behind the evolutionary phase of the cosmic process is a phase of involution, by which the finer elements of the Cosmic Being became so to speak the extensive spiritual nuclei (not the sex-nuclei of modern psycho-analysis) within every conceivable atom of the cosmic stuff. To use the terminology of theosophy, a vast impulse from the triple logos, called the first life-wave, prepared the substance of the universe to be. A second wave, sending a thrill of organisation into the diffused universal substance slowly developed the varied and multifarious forms of the several kingdoms of the universe. Through this interaction of substance and from the Cosmic Being expressed itself; "the one spirit's plastic stress," as Shelley calls it, disclosed itself in varying degrees through the disguises of its own self-limitation. But there came, in the process of Aeonian evolution, a point at which the atomised Universal Being aggregated itself into an instrument capable of response not only to the push of the first and second life-waves but to the call of the third life-wave which carried the phosphorescent glow of consciousness through the great deep of creation. The long history symbolically spoken of in the Bible as the making of the physical form of man out of the dust of the earth culminated in the influx of consciousness from the third life-wave, figured in the phrase, 'And God breathed into his nostrils the breath of life, and man became a living soul.

..... The relationship between the Cosmic Being in its totality and in the details of its self-analysis is not one of parallelism out of identity. The realisation of the identity and action accordingly is the source of joy and the strait gate to human happiness, the one source of human misery is thought and action against that identity. The joy of the whole is in the identification of itself with its own variety, the joy of the unit is in the identification of itself with the totality.

அழகே பரந்து இப் பிரபஞ்சமாயிற்றெனின், அவ்வழகின் பயில்வதற்கு நம் உள்ளத்தை வணக்காத வரையில் உயர்ந்து கரையேற வழியில்லை. கலையெனும் தீம்பாற் கடவினை உணர்வெனும் மந்தாகிரியினற்கடையத் திரண்டெழும் அமுதம் அவ்வழகு. இந்த நினைவு இல்லாதார் இரூந்து செய்யற் கொன்றமில்லை. அப்படியிருந்து செய்வன வெல்லாம் சோகத்தைப்போ குழந்தை வாக்கியம். இதனை உரைக்கும்கால் விரோதம் கொள்வதால் வினையும் பயன் என்? கல்லாத மாந்தருக்குக் கற்றறிந்தார் சொற் கூற்றமாவது மூதரையாதலின், இதனில் புதிய தொன்றமில்லை. ஆயினும், அமுதினை நஞ்சென் அஞ்சுவதோ என வூந் கும் எம் நெஞ்சு.

தேவகி

அத்தியாயம் 3.

[66-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

மாத மிரண்டு சென்றும் என் மாமனாக்குச் சரம் காய்வதும் அடங்குவதுமா பிருந்ததேயல்லாமல், சின்நபாவுகிலை. உடல் நிலையில் குணத்திற்குரிய குறியொன்றும் வைத்தியர்களுக்கேனும் மற்றவர்களுக்கேனும் தென்பட்டிலாது முத்தின் தந்தையொடு வேறுசிலரும் பரிவுடன் வைத்தியம் புரிந்துவந்தனர். அவர் செய்த முயற்சிக்ஞரியபடி பட்டுளும் ஏற்படவில்லை. இந்நிலையில் என் மாமன் என்னை அடிக்கடி கட்டியுணைத்துக் கண்ணீர் உருத்தார். அவர் உருத்த கண்ணீரின் காரணமோ அப்பொழுது எனக்குளினக்கவில்லை. "அம்மா, உனக்குந்நகலம் வராம்படுபோகாது, நீ வருந்தேல்." என்பார் ஒரு வேளை. "எனக்குப் பின் சிறுமியி ன்என் செய்வாய், எங்குச் செல்வாய்" என்று தேம்புவார் மறுவேளை. "வஞ்சனையே நிரந்தர தர்மமாகிய இவ்வுலகில் விரகியாய் என் செல்வமே உன்னைக் காக்கின்ற புண்ணியத்தை யார் ஏற்பார்" என்று ஏங்குவார் ஒருபோது. "நற்காலம் வந்தெய்தும் காலம்வரை என் மீனைவிட்டு நீ அகவாதிருக்க வேண்டும்" என்று என்னை வேண்டுவார் மறுபோது. நான் வலிவச்செல்ல வேறொரு கொடுமையே வலிவற்று சென்றது. கஞ்சியில் செல்லவில்லை. வயித்தியர்களும் சலிப்படைந்தனர். சுபமும் வன்மையுடன் அவர் தொண்டையைப் பற்றிக்கொண்டது. அப்பொழுதுதான், அவர் கண்ணழுது கூறிய வாசகங்களின் உட்கருத்தை அறியவேனே. "அறிந்த நான் அமுதலல்லால் செய்வதற்கு வேறு என்னுத; அமுதேன். 'என்மீது அன்பு கொண்டார் எல்லோரும் துன்பத்தின் வாய்ப்பட வேண்டுமென்பது கடவுளின் திருவுளமோ, பாவிநான் மண்ணிற்பிறக்கொண்ட பவனே, நானறியேன். இன்னபடி ஏற்கினனாய் மாமன் திருமார்பில் நூலைவைத்துச் சாய்ந்துகொண்டேன். என் கண்களோ நீரைப்பெருக்கி அவர் யாற்பினில் அருங்கியது அவர் அலமந்து என்னை யுற்றேனாக்கி, 'அடி, என் செல்வமே, என் உன்னத்தைக் கோயில் கொண்ட ஒரு கடவுளை, என்னுருயிர்ந்தேவகி, ஏன் அமுதின்றாய்" என்று சொல்லி என் வாய்பார்க்க, 'பெருந்தகை மாமாவோ, வல்கிணையின் பாவி என்னை உயிச்சு வந்த ஒரு பெருமனே, தாயானும், தந்தையுமானும். உன்னை இழக்க மிருக்கும் எனக்கு இனி அழுவும் வேண்டிமோ" என்று உரை குமுற எதிரொத்து என் கண்களைத் திருத்திக்கொண்டேன்.

"நான் இனிப் பிழைக்கமாட்டேன் என்று கவரிகின்றாய். அம்மா, நீ வருந்தேல். உன்னைவிட்டுப் பிரிவதற்கு மனமில்லை. ஆனாலும், அல்லலைய வாழ்வின உறுதிமொழைக் கொண்டு சமுதாயம் இப்பேதையுலகை விட்டுச்செல்லுதல்சரியாதேயாகும். பிறப்பதும் இறப்பதற்கன்றே. வந்தவர்தம்மினைகளைத் தொலைத்துவிட்டு இருந்தவிடம் மீண்டும் செல்ல வேண்டாவோ. போதுமாடி பெண்ணே, பிறந்ததால் என் பெற்றபேறு, பொல்லா வேளையில் உன் மாமிக்குத் தாசிக்கடி, மனைப்பேறும் மக்கட்பேறும் அடைந்துவிட்டேன்.

இனிபிருந்து பெறுவதற்கு ஒன்றும்மில்லை. நான் சாகவே விழைகின்றேன்..." என்ற உரை முடிவுமுன்னர் என்னை யிருகப் புல்லினாராய்ச் சின்னேரம் இருந்து பின் கலங்கிய கண்ணுடன், 'என் செல்வமே, என் பணமுண்டு, அவளுமுள்ள. என் மக்களையுப் பற்றிய கவலையொன்றும் எனக்கில்லை. அவன் வழிவந்த கிரகையைக் காத்திவான். ஆயினும், என்னை இரைகொண்டி தின்பதெல்லாம், எனக்குப் பின் உன்நிலை என்னும் என்னுமொரு வியாகவமே, அம்ம, 'என்றுசொல்லி ஆக்கை தளர்ந்து அலமந்து சொர்ந்து போனார். அவர் உற்ற சோர்வு தெளிவதற்குரியசெய்து, விசிரியால் வீசிக்கொண்டிருந்தேன். சின்னேரம்சென்றதும் கண் விழித்தார். கண் விழித்த என் மாமன் என்னை மார்போடனைத்தக்கொண்டு 'என் இளமயிலே, என்னுயிரினையாய், திறுதலைப் பெருவயிற்றுக் கரியபூதகொடும்பாவி உள்ளிருக்கின்றனா? என்றிகேட்டார். மனை யினுட்சென்று பார்த்தேன், திகைத்துப் போனேன். கணவன் உற்றுந நிலையும் மதியாமல் வெளிச்சச்செல்வதற்குத் தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தான் அவர் அப்பொழுதுதான் குடந்தைமாதர் கூட்டம் அவர் கைக்கென்னும் ஓராய்க் கொண்டு வந்தது. ஆம், அக் கூட்டத்தில் மாமி செய்பவென்றாய்பலவுண்டு. பெருதநலச்சேவைபின் முன் கணவன் எம்மாதிரும். இப்பெருமை பெரியதே. கூட்டத்தில் என் மாமி பெரும் போகும் புகழரை அப்பொழுதே அவன் செவியில் ஓலமிக்கின்றது. அணிவந்தநகலன் உடையை அவசரத்தில் தேர்ந்தெடுத்தார். காலம் நடக்கின்ற விரைவினைக் கடிக்கின்ற சினத்தில் ஆடையை அணிந்துகொண்டான். மகனையும் மகனையும் உடையவைத்துக் கொண்டுபுறக்கடைவழியாய் வெளிச்சென்றார். மாமனிடம்வந்து 'ஐய, சின் மனைக்கிழத்தி' தன்னுடைய மக்களுடன் உலகத்துப் பெண்பாபாய் நலம்பனைச் சென்றுவிட்டான், என்நேன். 'சென்றனளா, குடந்தைக்குக் கொள்ளிருமுச் சென்றனளா? செல்லடும்; அதுவும் நன்றே ஆயது." என்றுகூறி எழுந்து உட்கார்ந்துகொண்டு என்னை வாயிரெடுத்து மடித்து இருத்திக்கொண்டார். உன்னத்தோ லென்மம் ஒன்றி யுறவாடுக்கலை வாய்ப்பெச்சிறகு இடமுமுண்டோ! இருவேழும் இவ்வுலகப் புண்மையொலம் தாந்தனாராய் மோனத்தில் ஆழ்த்துவிட்டோம்.

பரிவுடன் வயித்தியங்கள் செய்துவரும் என்னோழியிருமுத்தின் தந்தை வந்த அரவம் எம்மோனத்தைக் கலைக்க நான்கள் இருவரும் கண்ணிழித்தோம். வந்தவர் சோதனை செய்துவிட்டு மீண்டும் இரவு வருவதாகச் சொல்லிச் சென்றார். வயித்தியர் முகமும் அவர் தந்த உரையும் என்னுள்ளத்தில் அச்சத்தையே மூட்டி வைத்தன. கலக்கினேன். என் மாமினே அசாதாரணமான அமைதியோடு விளக்கினார். என்னை அவர் நோக்கி மெல்லிய குரலில், 'அம்மா, இவரி நான் உயிர் வாழமுடியாது. சாவின் குறிகளெல்லாம் என் கண் முன் வருகின்றன. இனிநான் உயிர் வாழுவும் சிறும் மப்பில்லை. இந்தா, இக் கடித்ததைப் பார். கடவுளை உன்னைக்காக்கவேண்டும்' என்றுகூறி ஒரு கடித்ததை என்னிடம் கொடுத்துப் படுக்கையின் மீது சாய்ந்துவிட்டார். கடித்ததைப் படித்தேன்:—

“ஐய பெரிசீர்,
வாழி வாழி நின்னாலும், வாழி நீக்கினே. என் முன்னவன் பயந்த பொன்னைப் பரிவுடன் புரக்கும் கோவே, வாழி, வாழினின் மலரடி. என் காத்த சிறுபி எப்படி யிருக்கின்றான். கிடை பெண்க்கு உடனாளுவீர்.”

“ஐயா, கடன்பட்டேன், இனியும் உமது பெருமையால் என்னைக் கடன்கொள்வீர். என் முன்னவன் பெற்றெறித்த கொம்பை, என்னாருயிரின் வைப்பை உம்பிடம் ஒப்படைக்கின்றேன், வள்ளலே ஏற்பீர். நான் வட்டியுடன் கடன்செலுத்தும் காலம்வரை அவனைக் காத்தருள்வீர்.”

“பண்டை நினைவெல்லாம் என்னைச் சுட்டழிச்சிந்தன. வேறு யாரிடம் சென்று உரைசெய்து ஆறுதல் பெறுவேன். எனவே இப்பொழுது உரைக்கின்றேன், கேட்டருள்வீர். இளமையின் வேகத்தால் மதிபிழந்து என் அண்ணனுடன் மாறுகொண்ட மாசு தீர அவன் காத்தகிறுமின்பால் என் கடனாற்றி வாழ்வதற்குரிய நானே எதிர்கொக்கி நிற்கின்றேன். என் முன்னவனுக்கு நான் இழைத்ததிற்கோ கிறியதன்று. இதை நான் நினைக்குங்கால் என் மெய்யே கரைகின்றது. சாசூர் தறவாயில் என் பிழைப்பொழுத்து என்னைக் காணவே அவன் விழைந்த பெருமையை உன்னுங்கால் என் உள்ளம் துடிக்கின்றது.

“நாயவன் என் அண்ணன் வருந்தியழைத்தும் வாரா திருந்த என் கண்ணெஞ்சை உலைபிட்டுட்டெரிக்கவேண்டாவோ. வான்கொன்றி என் மெய்யினைந்து சுண்ணாம்புக் கானவாயில் இடுவதும் எனக்குப் போதிய தண்டனை யாருமோ!”

“வெட்கமில்லாமல் இன்னும் நான் உயிர்தாக்கியிருக்கின்றேன்; என்செய்வேன். பெரிது, பெரிது, என்பாவம் கடலினும் மிகப்பெரிது. அண்ணனைத் துறந்தேன், அவனொரு மகவைக் காக்கின்ற கடனையும் மறந்தேன். பாவம் பெரிதாயு வண்டெஞ்சுப் பாசியின்பால் வந்தெய்தக் காலனும் அஞ்சுகின்றான். எனவே, என் செய்வேன், வாழ்கின்றேன்.”

ஆம், வாழ்கின்றேன், வாழாது தீராது; வாழத்தான் போகின்றேன். என் அருந்தவச்சிறுமி தேவகியின்பால் கடனிறுக்க வேண்டாவோ. அவன் நகைதவமும் முகக்காட்டும்பேரழுமும், மென்னடையும் நன்மொழியும், என் உள்ளத்து இருந்துடைக்க வேண்டாவோ. வந்திடுவேன் கிரைவினிலே. என் செல்வீதரும் நலத்தினால் என்பாவமெலாம் துடைத்தகற்றும் பேறுபெற வந்திடுவேன். நான் வருந்தினையும் உம்பிடம் ஒப்படைத்த அடைக்கலப் பொருளை வைத்தளிப்பீர். இதுபொழுது என் னுறை விடம் சிக்கப்பூர்.

ஐயா, நின் சேவடிதொழும் எனியன்:

தில்லையம்பலம்.”

கடித்ததைப் படித்தேன். திரும்பவும் திரும்பவும் படித்தேன். படித்தவக் கடித்தமோ என்பால் மனமற்றவோர் நிலையை இயற்றிவைத்தது. மருளமருள் விழித்தேனே யல்லாது என் வாய்பார்த்துக்கொண்டிருந்த மாமனுக்கு ஒருசொல்லும் இல்லாது போயிற்று, என் சொல்வது, என் செய்வது, என்றெனக்குத் தெரியவில்லை. திகைத்தவளாய் அமர்ந்திருந்தேன்.

கலித்தொகை

[50-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

பாலைக்கலி - 3.

“பொருள்சேடப் போகின்றேன்” என்று தலைவன் கூறக் கேட்டதோழி, “நீர் கூடியிருந்தகாலத்தில் கடத்தியசெயல்களால் தமது எண்ணத்தைத் தலைவி அறிந்து பெரிதும் வருத்துகின்றான். பின்னும் நீர் பிரிவீரானால் அவன் இறந்தேயிடுவான். ஆதலினால், நீர் பிரிகின்ற எண்ணத்தை நீக்கிவிடுவீராக” என்ற கூறியதைக் கூறவது இச்செய்யுள்.

வலிமுன்பின் வல்லென்ற யாக்கைப் புலிசோக்கிற் சற்றமை வில்லர் சரிவளர் பித்தைய ரற்றம்பார்த்தல்சூழ கடுங்கண் மறவர் தாங்கொள்ளும் பொருளில் ராயினும் வம்பலர் துள்ளுநாக் காண்மார் தொடர்ந்தாயிர் வெளவலிற் புலந்தும் வழங்குபுல் புவம்புகொளாரிடை வெள்வேல் வலத்திற் பொருடால் வேட்கையி ணுள்ளினி ரென்ப தறிந்தன னென்றேழி! காழ்விரி கலையார மீலரு மீளமுலை போழ்திடைப் படாஅமன் முயங்கியு மமையாரென்ற குழுகுதப் பணிசூவர் காத்தல் மன்றவர் குழுவதை யெவன்கொ லறியே நென்னும்!

முன்றாழ் முனியெயிற் நமித்துறுந் தீரரைக் கள்ளினு மகிழ்செயு மெனவுரைத்து மமையாரென்

னெள்ளிழை திருத்தவார் காத்தல் மன்றவ ருள்ளவ தெவன்கொ லறியே நென்னும்! ஐயனொழின் மாமைச் சுணங்கணி யாகந்தக் கண்டெழுதி தொழ்த்தென கோக்கியு மமையாரென் னெண்ணுத னீவுவர் காத்தல் மன்றவ ரென்னுவு தெவன்கொ லறியே நென்னும்! எனவாங்கு

கழிபெரு நல்கலொன் றுடைத்தென வென்றேழி யழிவொடு கலக்கிய வெவ்வத்த. னொருநர்ணீர் பொழுதிடைப் படரீப்பின் வாழ்வாரோ வொழ்கினிப் பெருமநின் பொருட்டினிச் செவவே!

(தரவு)

(வரி. 1-3) வலி முன்பின் - மிகப் பலத்தினால், வல் என்ற யாக்கை-உறதீயான உடம்பையும், புலிசோக்கின் - புலியின் தோற்றத்தினையும் கொண்ட, சற்று அமை வில்லர் - சற்றுக்கள் பொருத்திய வில்லையுடையவரும், சரிவளர் பித்தையர் - கடை சூருண்டு வளர்ந்த மயிரினை யுடையவருளாய், அற்றம் பார்த்து அல்லும் - சமயம் பார்த்த மறைத்திருக்கும், கடுங்கண் மறவர் - அஞ்சாமையையுடைய மறவர், தாம் கொள்ளும் பொருள் - தாம் அடைதற்கு ஏற்ற பொருளை, வம்பலர் இவர் ஆயினும், வழிப்போக்கர் தம்பிடந்து இல்லாதவராயினும், துள்ளு

கர் காண்மார் - (அவர்) தடித்துக் காணிறவராதலைக் காணும் பொருட்டு, தொடர்ந்து உயிர் வெளவலின் - தொட்டித்து போய் (அவர்) உயிரைக் கண்கொள்ளாதலினால், புள்ளும் வழங்கா - பறவைகளும் சஞ்சரியாத, புலம்புமொழி ஆர் இடை - வருத்தத்தைக் கொண்ட செல்வத்தைக் கருமையாகிய வழியை, வெள்ளை வேல் வலத்திர் - வெள்ளையான வேலை வலக்கையில் உடையீராய், பொருள் தரல் வேட்கையில் - பொருள் சம்பாதிப்பதில் உண் ஆசையால், உள்ளினிர் என்பதை - நினைத்திர் என்ற விஷயத்தை, என் தொழி அறிந்தான் - என் தலைவி அறிந்து கொண்டான்.

ஆரிலை உள்ளினிர் எனக் கூட்டுக. முன்பு - வலிமை. சுற்று - வில் அழகாகத் தோன்றுவதற்காகவும் உறுதியாக இருப்பதற்காகவும் அமைக்கப்படும் கட்டுக்கள்.

(காழிகை)

(வரி. 9-12) காழ்விரி-முத்து வடக்கன் விரிந்த, கலையூரம் - (சுழுத்து) அகத்திலிட்ட மாலையானது, மீலமும் இளமுலை - மேலே கிடத்த இளமையாகிய முலைகளை, போத்து இடை படாஅமல் - (தழுவுவது) காலம் சிறிதும் இடையிலே உண்டாகாமல், முயங்கியும்-தழுவிடும், அமலயாசிர்-(அதனாலும் ஆசை) அடக்காதவராய், கா தலா-அன்புடையதலைவர், என் தாழ் சுதுப்பு-எனது (அவிழ்த்து) தொங்கிய கூத்தலை, அனினுவார் - அழகாக முடிப்பார், மற்று- (அப்படிச் செய்துகின்ற செயலால்) பின்பு, அவர் குழுவதை எவன் கொல் - அவர் நினைக்கின்ற காரியம் யாதோ, அறிவேன் என்னும் - உணரேன் என்று கூறுவார்.

குழுவதை - திரிசொல்

(வரி. 13-16) முன் உறழ் முனை-முன்னை ஒத்த காணல் முனையைப்போன்ற, எயிற்று அமித்து ஊறும் - பற்களில் இருந்து அமிர்ந்தமேலாக் கரக்கின்ற, தீ நீரை - இளிய (உமிழ்) நீரை, கள்ளினும் மிழ்செய்யும் - கள்ளைக்காட்டி மறும் இன்பத்தைக் கொடுக்கும், என உரைத்தும்-என்று கூறியும், அமையார் - (அதனால் ஆசை) அடக்காதவராய், கா தலர் - அன்புடைய தலைவர், என் ஒன் இழை-எனது பிரசாசம் பொருந்திய ஆரணங்களை, திருத்துவார்-(புணர்ச்சியால் குலைந்த நிலைமையிலிருந்து மாற்றி) அமைப்பார்,

மற்று-(ஆசையால்) பின்பு, அவர் உண்ணுவது எவன் கொல்- அவர் நினைக்கின்ற காரியம் யாதோ, அறிவேன் என்னும் - உணரேன் என்று கூறுவார்.

(வரி. 17-20) நுள்ளியில் - நுட்பமான அழகினையும், மாமை (மாத்தளிர் போன்ற) நிறத்தினையும் கொண்ட, கணக்கு அணி ஆகம் - தேமலை அலங்காரமாகப்பெற்ற என் முலைகள், தம் கண்டுவிடு தொடுத்தென - தம் கண்களோடு கட்டி இருத்தலைப்போன்று, கோக்கியும் (அவற்றைக் கண்ணமையாமல்) பார்த்தும், அமையார் - (ஆசை) தணியாதவராய், கா தலர் - அன்புடைய தலைவர், என் ஒன் துதல் - எனது ஒளி பொருந்திய செற்றியை, நீயுவார்-(புணர்ச்சியால் உண்டாகிய வியர்வை நீக்கும்படி) துடைப்பர், மற்று - (ஆசையால்) பின்பு, அவர் எண்ணுவது எவன் கொல் - அவர் நினைக்கின்ற காரியம் யாதோ, அறிவேன் என்னும் - உணரேன் என்று கூறுவார்.

'தொடுத்தென' என்பது 'தொடுத்தென' என விசாரமாயிற்று.

இப் பழன்று தாழிகைகளும் தலைவி கூறியவைகளைத் தொழி தலைவனுக்குக் கூறினார்.

(தனிச்சொல்)

(வரி. 21) என - என்று அவன் கூறும்படியாக, ஆற்று அசை.

(கரிக்கை)

(வரி. 22-25) கழிபெரு கல்கல் (புணர்ச்சிக்குப் பின்பு நீர் காட்டிய) மிகப்பெரிய அன்பு, ஒன்று உடைத்து என- (பிரிய என்னும்) ஒரு கருத்தை உடையது என்று, என் தொழி-எனது தலைவி, அழிவொடு கலங்கிய எவ்வத்தன்-கெஞ்சுநிலால் கலங்கிய துன்புடையவராய் இருக்கின்றான்; ஒரு காள் - ஒரு காணினது, ஒரு பொழுது - ஒரு வேளை, கீர் இடைக்கீப்பின் - கீர் (கூடுதல்) நடுவில் விடப்போகும்படி பிரிவீரானால், வாழ்வானோ - தலைவி உயிரோடு இருப்பானோ? பெரும் - பெருமையுடைய தலைவனே, நின் பொருள் பணி செயல் - பின்னுடைய பொருளாகையாகிய சோயால் செல்லுதலாகிய போக்கை, இனி ஒழிக - இப்பொழுது நீக்குவாயாக.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

கிருவாய்மொழி

4-ம் பத்து, 5-ம் தகசம்.
[68-வது பக்கத் தொகுச்சி]
4-ம் பாசரம்.

மேவி நின்று தொழுவார்
வினைபோக மேவும்பிரான்
தூசியும் புள்ளுடை யானட
லாழியும் மான்றன்னை
நாளிய வளவிசை மாலைக
ளேத்தி நண்ணப்பெற்றேன்
ஆவியென் னுவியை யானறியேன்
செய்த வாற்றையே. ●

உரை:-மிக்க அழகான இறக்கைகளைபுடைய கருடபகவானைத் தன் வாஹனமாகவும் தில்விய சக்தியுள்ள சக்கிரபாதாழ்வானைப் பட்டயாகவும் உடைய உபகாரகளுள் பிரபுவாகித் தன்னை அறிக்கும் பக்தர்களது ஸமஸ்த துக்கக்களையுப் போக்கி அவர்களோடும் கலக்கும் ஆபவனாயிருக்கும் (ஆவி) ஸர்வாதர்யாமி, நான் இசைமாலைகளால் ஏத்தித் தன்னைக் கிட்டும்படி செய்

திருக்கின்றான். என்னையும் ஒரு பொருளாகக் கருதி அவன் செய்ததூற்ற மனோபகாரத்தை அளவிட்டறிந்து சொல்லமாட்டேன். என் ஆவியை என்ன செய்தானென்று எனக்கு ஒன்றும் புலப்படவில்லை.

5-ம் பாசரம்.

ஆற்ற நல்ல வகைகாட்டு
மம்மாளை யமர்த்தம்
ஏற்றை யெல்லப் பொருளும்
விரித்தானெ யெம்மான்றன்னை
மாற்ற மாலை புனைந்தேத்தி
'நாளுமெழி வெய்தினென்
காற்றின் முன்னக் கீகிலினை
நோய்கள் கரியவே.

உரை:-ஆற்ற - பக்தர்கள் தன் கல்லியான குணங்களில் ஒவ்வொன்றையும் அதுபயிக்க அதுபயிக்க மட்டுமேருக கல்லியான குணத்தை அவர்களுக்குக் கா

ட்டிக் காட்டித் தன் குணங்களில் அவர்கள் ஊன்றிக் களிக்கும்படி செய்கின்றவரும், எனக்கும் அமரர்களுக்கும் ஒக்க பிரபுவானவரும், அர்ஜுனனைவிட மாக வயத்தான எனக்கும் மற்றெல்லா உலகங்களுக்கும் சீதா சால்த்திரத்ததை விரித்து உதவினவரும் ஆகிய அவரை என் வாக்குக்கொண்டு தினம் இசைமாலைகள் பாடி மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். என் பாவங்களும் துக்கங்களும் காற்றைவிட வேகமாய் ஓடி நசிக் துப்போயின.

6-ம் பாகரம்.

கரிய மேனியிசை வெளியி

ஶீறு சிந்தையிடும்

பெரிய கோலத் தடங்கண்ணன்

கிண்ணோர் பெருமான் நன்னை

உரிய சொல்லா விசைமாலைக

ளேத்தி யுள்ளப்பெற்றேற்ற

கரிய துண்டோ வெளக்கின்று

தொட்டு மிளிப்பொன்றுமே

பொழிப்புரை:—தன் ஶீலமேக வர்ணமான திவ்யிய ருபத்துக்கு உசிதமாய் அலங்காரமாகும்படி குறைந்த வளவில் திவ்யிய வெள்ளையான பச்சைக்கற்றூர்ப் பொடிபைத் திருமேனியில் சாத்திக்கொண்டு அத னால் மிக்க சோபிதையை விசாலமான தாமரைமலரைப் போன்ற சிவந்த நேத்திரங்களையுடைய கிண்ணோர் பெருமானை அவனுக்கேற்றும் ரஸமான பாட்டுக்களால் துதிசெய்து நினைக்கப்பெற்ற எனக்கு இனிமேல் முடியாததென்று ஒரு பொருள் உண்டோ?

விசேஷக் குறிப்பு:—இவ்வுலகத்தில் கோயில்கள் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான் படிவங்களுக்குத்

திருமண்கொண்டு இடும் வைத்தனவ சின்னத்தைப் பற்றி இப்பாக்கரம் சுறவில்லை. ஶ்ரீ வைகுண்டசாத னுக்கு இப்பூமியிலுள்ள திருமண தூள்பெய்யாமும், ஆகையால், பச்சைக் கற்றூர்தின் வெண்மையான பொடியென்று உரையில் நாம் எழுதியது உபசாரமே. இவ்வுலகத்தில் கண்டுக்கொள்ளக்கூடாத பலவித திவ்யிய விசேஷ தூர்ணங்களால் ஶ்ரீ வைகுண்டத்தில் உள்ள ஶஸ்திகள்க் பகவானை அலங்கரிப்பார்கள். அதன் வர்ணம்மாத்திரம் ஆழ்வாறு திருக்கண்களுக்கு இவ் ன்ளையாயிருந்ததாகத் தெரியவந்ததை நமக்கிங்கரு ஶிச் செய்கிறார். ஆசையின் கொடுமையால் பக்தர்கள் அழகுக்கு அழகுசெய்வார்.

7-ம் பாகரம்.

என்று மொன்றாகி யொத்தாரு

மிக்கார்களுந் தன்மலக்

கின்றி கின்றான யெல்லாவலகு

முடையான் நன்னைக்

குன்ற மொன்றான் மழைகாத்

பிரானைச் சொன்மாலைகள்

நன்று ருட்டும் விதிவெய்தின

மொன்றகுறை நமக்கீக.

பொழிப்புரை:—சுகலகலமும் ஒரே மாநிரியாய்த் தனக்கு நிகழ்வும் உயர்வு முன்னவர்கள் இல்லாதவ ளாய்ச் சர்வலோகங்களுக்கும் சசுலாய், கோக்கள் முத லான ஶகலபிரானிகளையும் பரமகாருணியத்துடன் ரகழிப்பவளாய்மிருந்த எம்பெருமானை நல்ல கவிக்கீர் பாடுகைக்கு ஶடாய் அவனுடைய நிரவதிக அருளாலே பெரும்பேற்றை யடைந்த வெளக்கு இனி என்ன குறைபுண்டு.

தமிழ்ப் பாடம் 55.

கள வேண்பா—கவி நீற்கு காண்டம்

[71-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

மனைலியை விட்டுப்பிளிந்த வருத்தத்தோடு கடற்க ரைபை அடைந்த நான் தன்னைக்கண்டு பிரிபவர் ஶவரேனும் இருப்பாரோ என்று ஏங்குவான்போல் திகைப்புற்று நர்நிசையும் நோக்குவா னுயினன். அன்னவனுக்கு முதலில் தென்பட்டது ஒரு கொக்கு. அதற்கு எதிரேசென்று வாய்பார்த்து கின்றான். அது வேர, கிணியில் உட்கார்ந்தகொண்டு கம்பிரமாய் இவனைப் பார்த்ததேயொழிய ஒன்றும் பேசவில்லை. பிறகு வண்டுகளிடத்திலேனும் பரிவு காணலாமோ வென்று பார்க்க, அவைகளோ தம்முடைய செய் கையால் இவனைப் பழித்து இடித்துரைப்பனபோல் தோன்றின. அதன்பின் கடற்கரையோரம் சென்றான். ஆளாவும் கேட்டவுடன் கதமொனடிக்க கடலில் குளி த்துவிடுவது நண்டுகளுக்கு இயற்கை. அதன்படியே அங்கு மேய்ந்திருந்த நண்டுகள் விரைத்தபோய்க் கட லில் முழுகிவிட்டன. அதனை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு புகழேந்திப்புலவர் ஓர் அமுசிய நற்குறிப் பேற்றவணியை அடுத்த செய்யுளில் அமைத்துப் பாடு கின்றார்:—

காதலியைக் காரிருளிற் காணகத்தே கைவிட்ட
புத்தகனைப் பார்க்கப் படாதென்றோ—நாதம்

அளிக்கின்ற வாழ்வா யாங்கலவ போடி.

வொளிக்கின்ற தென்னோ வரை.

20.

பதப்பீர்வு:—காதலியை கார் இருளில் காணகத்தே கைவிட்ட பாதகனை பார்க்க படாது என்றோ நாதம் அளிக்கின்ற ஆழிவாய் ஆங்கு அலவ ஓடி ஒளிக்கின்ற து என்னோ உரை.

அன்மயம்:—அலவ, நாதம் அளிக்கின்ற ஆழிவாய் ஓடி ஒளிக்கின்றது, காதலியைக் கார் இருளில் காண கத்தே கைவிட்ட பாதகனைப் பார்க்கப்படாது என்றோ, என்னோ, உரை,

பதவரை.

அலவ - நண்டே,

நாதம் - ஒலியை

அளிக்கின்ற - நற்குன்ற

ஆழிவாய் - கடலில்

ஓடி - (எண்ணப் பார்த்தமாத் திரத்தில்)

ஓடிப்போய்

ஒளிக்கின்றது - ஒளிக்கின்ற இச்செய்கை,

காதலியை - மனைவியை

கார் - கரிய

இருளில் - இருட்டில்

காணகத்து - காட்டில்

கைவிட்ட - கைவிட்டு வந்த
பாதகனை - பாதகனாகிய என்னை
பார்க்கப்படாது - பார்க்ப்பது தகாது
என்றே - என்று எண்ணியபோ,
என்றே - அல்லது வேறேதேனும்
காரணம் உளதோ

உரை - சொல்லுவாய்

என்று நான் கூறினேன். (ஆங்கு - அசை).
விரிவுரை:-இது தற்குறிப்பேற்றவணி. தற்குறிப்பே
ற்றத்தில் இது, உளபுல வேதத்தற்குறிப்பேற்ற வணி
யாகும். இவ்வணியின் இலக்கணத்தை முன்னிரிவாக
எடுத்து எழுதியிருக்கின்றோம். அதனை மறவாமல்
காக்கும்பொருட்டு இங்கு ஓர்முறை நினைவுபடுத்திக்
கொண்டு இந்தச் செய்யுள் உளபுலவேதத் தற்குறிப்
பேற்றவணியவ்வாறு ஆகின்றதென்பதையும்தேர்ந்து
கொள்வது நல்ல பயன்பொருளாகும்.

நானைக் கண்டமாத் திரையிடல் கடலில்போய் விழு
கின்ற நண்டிற்கு இன்னலித கருத்துக்கள் கற்பிக்க
லாம். ஒன்று "இப்படிப்பட்ட பாதகனைப் பார்க்
பதை விடக் கடலில் விழாந்தாலும் மறைந்துகொள்
வதே தக்கது" என்றுங் கருத்து. இதனைத்தான் புக
ழேற்றி ஏற்றுக்கொண்டார். மற்றது, "இத்தகைய
பாதகனைப் பார்க்கும் பாவம் ஸமுத்திர ஸ்ராமம் செய்
தால்தான் பேரூரும்" என்பது "ஐயுடனிக்கின்றது என்
னே" என்று கூறுவதால் பின்சொன்ன கருத்தை
நான் கொள்ளவில்லை என்பது தெரிகின்றது.

குறிப்பு:-இருளில், என்பது ஏழாம் வேற்றுமை.
இல் என்றுங் ஏழனுருபு வந்திருக்கின்றது. காண
கத்து, என்பதும் ஏழாம் வேற்றுமைதான். ஆனால்
இல் என்ற உருபு இல்லை. அத்து என்னும் சாரியை
மாத்திரம் பெற்று உருபுபெறுமல் சொற்கள் வேற்று
மை யடையக்கூடும் என்றுமுன் நாம் சொல்லியிருப்
பதற்கு இது உதாரணம். ஆகும். காணகம் + அத்தல்
காணகத்து. அவ்வ, என்பது விளிப்பதால், எட்டாம்
வேற்றுமை; முதல் வேற்றுமை, அவ்வன்.

பானலே சோலைப் பசுந்தென்றல் வந்தலவும்
கானலே வேலைக் கழிக்குருகே-யானுடைய [ணர்ந்தால்
மின்னிமைக்கும் பூணாவ விக்கிருள்வா யாங்கு
என்னினைக்குஞ் சொல்வி ரொனக்கு. 21.

பதவுரை.

பானலே - நீலோற்பல மலரே, [க்கும்
சோலை - (உள்நாட்டுச்) சோலைகளிலிருந்து அடி
பசும் - இளமையான
தென்றல் - தென்றல் காற்றானது
வந்து - வந்து
உலவும் - உலவுகின்ற
கானலே - கடற்கரைச் சோலையே,
வேலை - கடற்கரையிலுள்ள
கழி - உப்பங்கழிகளில் வளங்கும்
குருகே - நாரையே,
யான் உடைய - என்னுடைய நாயகியாவிய,
மின் - பிரகாசத்தின்
இமைக்கும் - வீசுகின்ற
பூணன் - ஆபரணங்களையணிந்த தமயந்தி
ஆங்கு - அக்காட்டில்
அவ் - அந்த

வீங்கு - மிருகின்ற
இருள்வாய் - இருட்டில்
உணர்ந்தால் - யான் கைவிட்டுப்போனதை
நித்திரை நீங்கி, அறிந்தவுடன்
என் - யாது
நினைக்கும்-என்னையும் நான் செய்த காரியத்தை
யும் - பற்றி யாது நினைப்பானோ என்பதை
எனக்கு - எனக்கு

சொல்லுகள் (என்றான் நான்)
விரிவுரை:-கொக்கோ ஒன்றுங் கூறவில்லை. வன்
டோ தன் பெடைக்குத் தாது ஊட்டி இவனை அஞ்ச
வைத்தது. நண்டோ கண்டவனவில் ஐயக் கார்த்து.
எனவே, நான் நீலோற்பலத்தையும் சோலையையும்,
நாரையையும் கூவி "நீளிரேனும் எனக்கு ஆறுதல்
கூற்றோ" என்பவளபோல் "தம்பாந்தி என்ன நினைப்
பான். சொல்லுகள்" என வினவினான். அவைகளும்
இச்சொற்களுக்குக் காதுகொடுத்து இவனைக்கண்
னெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. எனவே, "புறவைக்கும்
மற்ற ஊத்துக்களுக்கும் பூவிற்கும் செய்யிற்கும், இரக்க
மென்பதில்லை. மேலும் மிகவும் தாழ்த்த இனத்தைச்
சேர்ந்த இவை என்போன்றவொரு வேர்க்கை துய
ராத்தின் தன்மையை உணர்த்தக்கண வல்ல ஆகையால்,
எனக்கு இணையான இச் சமுத்திரராஜனிடத்தில்,
ஏதேனும் பரிவு எதிர்பார்க்கலாம்" என்று கடலை
நோக்கினான். அவ்விடத்திலே, தன் முறையே தம்பி
ரான்முறைபுமா யிருந்தது. ஆகையால் கூறுவான்:-

போவாய் வருவாய் புரண்டு விழுந்திரங்கி
நாவாய் குழற நடுக்குறுவாய்-தீவாய்
அரவகற்று மென்போல வாரகலியை மாதை
யிரவகற்றி வந்தாய்கொ லின்று. 22.
பதப்பிரிவு:-போவாய் வருவாய் புரண்டு விழுந்து
இரங்கி நாவாய் குழற நடுக்குறு உறவாய் தீவாய் அரவு
அகற்றும் என்போல ஆர்கலியை மாதை இரவு அக
ற்றி வந்தாய்கொல் இன்று.

பதவுரை.

ஆர்கலியே - கடலே,
தீவாய் - நெருப்பில் புசுந்து
அரவு - பாம்பை
அகற்றும் - நீக்கிக் காத்த
என்போல - என்னைப்போல (நீயும்)
போவாய் - போகின்றாய்,
வருவாய் - வருகின்றாய்,
புரண்டு - புரண்டு
விழுந்து - விழுந்து
இரங்கி - ஒலித்து - வருந்தி
நாவாய் - மரக்கலம் - வாயிலே நாக்கு
குழற - தடுமாற - புலம்ப
நடுக்குறுவாய் - அசைக்கின்றாய்-நடுக்குகின்றாய்,
(ஆதலால் நீயும்)
மாதை - உன் மனைவியை
இரவு - நேற்று இரவு
அகற்றி - நீக்கிவிட்டு
இன்று - இன்றைக்கு
வந்தாய்கொல் - வந்திருக்கின்றாயா!
விரிவுரை:-இதுவும் தற்குறிப்பேற்றம். கடலி
னிடத்திலேனும் தன் நெஞ்சிலுள்ள குறைபையைக்கறித்

கொள்ளலாம் என்று கருதிய நளனுக்கு அங்கு அது வும் தண்ணீர்ப்போலவே தோன்றியது. தமயந்தியைப் பாழ்மண்டபத்தில் தனிவிட்டுப் பிரித்துபோனபோது 'ஐயர் கொணர்ந்த அடுபாலில் தோயல் கடைவார்தம் கைப்போன்று இவன் மனம் ஆனதால், இவன்போய் ஒருகால் மீள்வதும், புகுந்து ஒருகால் மீண்டு ஏகு வதும்' ஆனது; கடலும் போவதும் வருவதும் ஆயி ற்று, நளன் தன் துக்கர் தாங்கமாட்டாமல் விழுந்து புரண்டிருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தான் என்று புகழேந்தி கூறவில்லையாயினும் இங்கு நளனை சொல் வதிலிருந்து அது தெரிகின்றது. கடலும் விழுந்து புரள்கின்றது. நளனும் இரங்குகின்றான், கடலும் இர ங்குகின்றது. இரங்குதல் என்னும் சொல்லிற்கு வருந் ததல் என்னும் ஒலித்தல் என்னும் இரண்டு அர்த்தங் கள் உண்டு. அந்த இரண்டு அர்த்தமும் வைத்துச் சீலேண்டபாகக் கவி இவ்விடத்தில் அப் பதத்தை உப யோகப்படுத்தியிருக்கின்றார். நளன் வருந்துதலாகிய இரங்கலைச் செய்கின்றான். கடல் ஒலித்தலாகிய இரங் கலைச் செய்கின்றது. அவ்விதமே, நாவாய் என்பதற்கு இரண்டு அர்த்தம் கொடுத்து நளனுக்கும் கடலுக்கும் சம்பந்தப்படுத்துகின்றார் கவி. நாவாய், என்பதை நா வாய் என்று இரண்டு சொற்களாகக் கொண்டால்,

தன் நாக்ரு வாயிலே குழறும்படி நளன் ஸிங்கினுள் என்று பொருள்படும். நாவாய், என்று ஒரு சொல் லாகக் கொண்டால் 'கப்பல்' என்பது அர்த்தம். அப் பொழுது, 'கப்பல்கள் குழல்கும்படி கடல் அசை கின்றது' என்பது பொருள் ஆகும்.

"தீவாய் அரவு அகற்றும் என்போல்" என்று நளன் தண்ணீர் சொல்லிக்கொண்டதால் இந்த விதத் திலும் அவனுக்கும் கடலுக்கும் ஏதேனும் சம்பந்தம் உண்டோ என வெரு சந்தேகம் ஏற்படுகின்றது. நளன் தீயிலிருந்து பாம்பை அகற்றினான். கடலின் கீழ் வடவாமுகாக்கினியும், அவ்வக்கினிக்கு அடி யில் ஆகிசேடன் என்னும் பாம்பும் இருக்கின்றபடி யால் ஒரு விதத்தில் கடலும், தீயோடும் பாம்போடும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆதலால், தண்ணீர்ப்போலிருந்து தான் செய்வதை எல்லாம் செய்யவே, கடலும் தண்ணீர் போலவே முன்னால் இரங்கி தன் மனைவியை விட்டுப் பிரிந்து வந்திருக்கவேண்டுமென நளன் அனுமானஞ் செய்து கொண்டு, "நாம் இருவரும் ஒருநிலையிலிருக்க, உன் இடத்தில் என் வருத்தத்தைச் சொல்லீதான் பயன் என்ன?" என்று நினைப்பவனாயினான்.

அ ப் ப ர்

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—30. வியாகரணம்

[72-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(b) எழுத்துக்களின் பிறப்பு, பவணத்தியுணரா அடிப்படை.

தொல்காப்பியபுறர் எழுத்துக்களின் பிறப்பிற்குப் புறனடை கூறுங்காலும்,

"எல்லா வெழுத்துமே வெளிப்படக் கிளந்து சொல்லிய பள்ளி யெழுதரு வளியிற் பிறப்பொடு கிடுவழி யுழற்சி வாரத் தகத்தேழு வளியிசை யரிஸ்தப நாடி யளப்பிற் கோட லந்தனர் மறைந்தே யஸ்திவ ணுவவா தேழுந்துபுறத் திசைக்கு மெய்தேறி வளியிசை யளவறுவன் றிசினை"

தொல் - எழுத்தி - பிறப்பியல் 102

மேற்கண்ட சூத்திரத்தில், "அகத்தேழு வளியிசை அரிஸ்தப நாடிக்கோடல்" என்பதற்கு ரச்சிஞ்சுக்கினியர் "மூலாதாரத்தில் எழுதின்ற காற்றினுணையைக் குற்றமற நாடிக்கோடலும்"—அந்தனர் மறைந்தே என்றார். அல் வந்தனர் மறையிற் கணக்கூடியதைத் தமிழ்மறையினுக்கடக் காணலாம். ["எழுத்து புறத் திசைக்கும் மெய்தேறி வளியிசை அளவு துவன்றி கினை" என்பதன் பொருள், "உத்தியிற்றேன்றிப் புறத்தே புலப்பட்டு ஒலிக்கும், பொருள் தெரியுந் தாய்நினது துணியிற்செய்யான் மாத்திரை கூறினை" என்றஉணர்வு, என்பர் ரச்சிஞ்சுக்கினியர்]

பொருள் மறைக்கப்பட்டு யாவற்றிற்கும் பொரு ளாய் நின்ற மூலப்பிரணவ வடிவான ஒங்கார ஒலியே ஒகா வடிவாய் எல்லா உயிர்களுக்கும் வடிவம் தரும். எல்லா உயிர்களைப்பற்றி ஆய்நகையிலுள்ள சகலபிரா ணிகளான உயிர்களும் பிறக்கும்பின்போது பெற்ற உரு

வம் ஒகா வடிவமென்பதும், அன்றுபிறந்த மனிதக் குழவிமுதல், குரங்கு, பன்றி, கன்று, முயல், கோழி, ஆமை, மீன்வளையில் எல்லாம் சீவராசிகளும் பெறு கின்றன வென்பதும் பிரத்தியட்சக்காட்சி, இவைகள் மாத்திரமல்ல; மனிதன் முதலிய ஜீவிகளின் உடலி லுள்ள மூளை, குடல், காது, முதலிய அவயவங்களும் தேகத்தில் வெட்டக்கூடிய பகுதிகள் பலவும் ஒகாவடி வாய் திகழ்கின்றன எனவும், பிறக்கும் குழவியும், தளர்ந்து தன்னே பித்தக்கும் கிழமும் ஒகா வடிவமாம் என்றும், சிந்தைமுதலியோடு பத்மாச்சனத்தில் வீற் றிருக்கும் யோகியும் * அவ்வடிவே பென்றும் P. V. மாணிக்க நாயகர் அவர்கள் பதிகளுடன வெளிப் படுத்தியிருக்கின்றார். அம்மாதிரியே, தாவர வகைகளான மரம், செடி, பூ முதலியவற்றிலும் அவ்வரு வமே விளங்கக் காண்கின்றோம். இத்தன்மையே,

"ஒங்காரத் துள்ளே யுதித்த வைம்பூதங்கள் ஒங்காரத் துள்ளே யுதித்த சாராம் ஒங்கார தீத்துயிற் மூன்று முற்றம் ஒங்காரம் சீவ, பர, சீவ ரூபம"

என்றும்,

"ஒமெனு மோங்காரத் துள்ளே யொருமொழி ஒமெனு மோங்காரத் துள்ளே யுருவரு ஒமெனு மோங்காரத் துள்ளே பலபேதம் ஒமெனு மோங்கார மொன்று சித்தியே"

* ஆவடி மோனைத் தென்முக லொகாரக் குழைக்கும் பிஞ்சுக்கக் கூத்த னகாரம் எனந் திருமேனி யிரண்டுக் தமிழ்க்கே உகந்தன னானென வோர்ந்து தாய்மீனே.

என்றும் ஆண்டுரீர் மொழிந்த கருத்தாகும். இதையே நம்பியாரூரர்,

ஊனங்கத் துயிர்பா யுயிர்க்கெல்லாம்
ஓங்காரத் துருவாக்கி நின்றானே
வானங்கத் தவர்க்கும் மனப்பரிய
வள்ளையடி யார்கடும் முன்னத்
தேனங்கத் தழுதாக்கி யுள்ளாரூர்
தேசனைத் திசைத்தற் கினியாகை
மானங்கைத் தலத்தேந்த வல்லானை
வலிவலந் தனில்வந்து கண்டேனே”

என்றார். அத்தலத்தில் திருநாவுக்கரசு பாடிய பாசாரம் ஒன்றை நோக்குக—

உய்த்தவன்கா ணுடறனக்கோ ருயிரா ணன்கா
ணோங்காரத் தொருமகா ணலுதக் கெல்லாம்
வித்தவன்காண் வின்பொழியு மழையா ணன்காண்
வினைவவன்காண் விருமாபாதர் நெஞ்சத்தென்றும்
பொய்த்தவன்காண் பொழிலேழுந் தாங்கி ணன்காண்
பொய்லேரி வளர்ப்பும் பாம்புந் தேசன்னி
வைத்தவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
வலிவலந்தான் காணவனென் மனந்து ளாளே.

திருவல்லுவம் - திருத்தாண்டகம் 4.

இவ்வாறு ஒங்கார தத்துவத்தின் எல்லாத் தத்துவங்களும் அமைந்து நிற்குமாபோல், தமிழ் செங்கணக்கும் நிற்குமென்று பிறன்கோடக் கூறலாய் அகத்தெழு வளரியாகிய மூலாதாகாற்று அந்தணர்மறையில் கொள்ளப்படுமென்றார், தொல்காப்பியனார். மற்றும்,

அங்கமு மாகம வேதம தோதினும்
எங்கன் பிராணமுத் தொன்றி விருப்பது
சங்கைகெட்டவ்வெழுத்தொன்றையுஞ்சா திதால்
அங்கரை சேர்ந்த வருங்கல் மாமே”
என்பது காண்க.

மூலாதாகர் காற்றாக ஓகரவடிவம் இயற்கையில் எங்கும் காணப்படுகின்ற வடிவமே. இதையே தமிழில் முன்னெழுத்தாய் எழுதினர். அக்காலத்தில் இவ்வெழுத்தை உயிரென்பதற்கும் மெய்பென்பதற்கும் இல்லை. இரண்டு உருவமும் சேர்ந்ததுபோலும் சிவசக்தி யுருவம்போலும் தலைபிற புள்ளிபெற்றும் நிற்கும். எ என்பது பதார்த்தத்தை வினாவும் ஒலியும் ஒ என்பது பதார்த்தத்தைக் குறிப்பிடும் ஒலியுமாகும். இவ்விரண்டும் ஏககால உட்பத்தியாதலால் ஏகர ஓகர பிரணவம் தம் தலைமேல் புள்ளிபெற்றுத் தமிழ்செங்கணக்கில் கி. பி. ஐந்தாறு நூற்றாண்டுகள் வரையிலும் எழுதப்பட்டன. தொல்காப்பியனார் சூத்திரங்களான “மெய்பி வியற்கை புள்ளியொடு நிலையல்;” “ஏகர ஓகரத் தியற்கையு மறிவே” என்பவற்றைத் தொகுத்துப் பவணந்தி, “தொல்லி வடிவின் வெல்லா வெழுத்தாமான் டெய்து மெகர மொகரமெய் புள்ளி” என்றாராரே யன்றி, ஏன் புள்ளி, ஏகரத்திற்கும் ஓகரத்திற்கும் வந்ததென்பது விளக்கவில்லை. நன்னூல் சங்கராசம்சுவாயர் உரையில், இவ்விரண்டும், ககரமெய்யுடன்கூடி உயிர்பெய் பெழுத்துக்களான கெ, கொ என்பவற்றின் கொம்பின் (ஏகரத்திற்கும் ஓகரத்திற்கும் பொதுப்பாகமான கோடு) தலைபிற புள்ளிவைத்துக் காட்டுகின்றார். எனவே ஏகரம் ஓகரத்தில் அடங்கிமுடியும்.

உள்ளத்தி னுள்ளிருந்து பிறக்கும் ஒங்காரமானது ஒளிமயமானதால் * அது கல்விக்கு அடிப்படையான செங்கணக்கும் தத்துவத்திற்கும் அடிப்படையாகும். “இழைக்கும் எழுத்துக் குயிரே யொத்தியால், இலையே யொத்தியா ஊனியே யொத்தியால்” என்று திருவஞ்சைக்களத்தப்பரை வன்றெண்டர் பாவேறுத காண்க.

திருநாவுக்கரசும்,
“ஊனவனை யுடலவனை யுயிரா ஊனை
யுல்கேழு மாணுனை பும்பார்க் கோவை
வானவனை மறிகுடும் வனகியான
மலைமகன்முன் வராகத்தின் பின்பே சென்ற
கானவனைக் கயிலாய மலையு ளானைக்
கலத்தருகி நைவார்தந் நெஞ்சி ணுள்ளே
பானவனைப் பன்னிபின்புமக் கூடவனைப்
பயிலாதே பாழேநா னுமுன்ற வாறே.
திருப்பகலியின் முக்கடல் - திருத்தாண்டகம் 9
“புரிந்தமார் தொழுதிேத்தும் புகழ்தக் கோன்காண்
போர்விடைபின் பாண்காண் புலன மெயும்
லிரிக்குல வுயிராக்கி விளங்கி ணன்காண் [ரும்
விரைக்கொன்றைக் கண்ணிபின் காண் வேத நான்
தெரிந்துமுதற் படைத்தோனைச் சிரங்கொண்

[டோன்காண் தீர்த்தன்காண் திருமலேவர் பங்கத் தான்காண் திருந்துவயல் புத்ததழுவு திருப்புத் தூரிற் றிருத்தனியான் காணவனென் சிந்தை யானே”
திருப்புத்துர் - திருத்தாண்டகம் 1.
என்பர்.

இவ்வாறு மூலமுதற் கருவாகி அமைந்த பிரணவ வருவானது உயிர் மெய் இரண்டிற்கும் ஒக்கலின்றனரன் அகரமாய், எல்லாவுயிருமாய். மகரமாய் எல்லா மெய்யுமாய்த் தமிழ் செங்கணக்கும் இயற்கையில் கிரமப்படி உதித்ததென்பதைத் தொல்காப்பியனார் குறிப்பிட்டு இருப்பினும், பிற்காலத்திய கவினை இலக்கண காரர்களான பவணந்திமுதலிய சமணர் அருமறைத் தொருள் அறிந்திலாதலால், இச் சூக்குமங்களைக் கவனியாமல், தமது மனப்போக்கின்வண்ணம் இலக்கண விபங்களும் வருக்கலாயினர். ஆதலால் தர்க்க சாத்திர வெழும்க்கில் இவர் வருத்த வியாகரணவிதிகள் நிற்காமற் போயின.

“பழுத்தனை வைத்தும் பழமறையுள்ளே
வியித்தந் குறங்கும் வினையி வாரிவ்லை
எழுத்தறி மோமென் மறைபடங்குளேதர்
எழுத்தை யழுத்து மெழுத்தறி யாரே”
என்பது போல் நன்னூலும் திகழ்கின்றது. நமது ஆளுடையவரசு பெற்ற கல்வி கசடற்றதால், எழுத்தின் உற்பத்தியைப் பல்வகையு ருவங்களில் அவர் தேவாரத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்—

* நாளை நாதமிக்குத் தோசைய நாணவனை
நூனவனைக் கொளியாம் ஊறியிரைப் பவிரை
மாதனை மெதருகன் பத்தர் மனத்திறையுப்
பற்றவியா தவனைக்குற்றமிழ் கொண்கையனைத்
நூனை யென்றையியா போழனை நாயனைத்
தாழ்மகர ந்குழையுத் தோமெ ணித்திருக்
காதனை நாயடியே னெய்துவ தென்றகொவோ
கார்வயல் சூழ்சாணப் பேருறை காணையையே.
சுத்தர்

காற்று மழை

Shakespeare—"The Tempest"

அங்கம் 1. காள் 2.

[76-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ப்ரான்ஸ்பீரோ:—விண்ணப்பங்களை அளிப்பதும் மறுபுறம் எவ்வண்ணம் என்பதிலும், யாரை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவோ, விஞ்சாமல் யாருக்குக் கட்டையிலேவை என்பதிலும் தேர்ச்சியுற்று, என்னால் ஆக்கப்பட்டு என்னைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தவர்களைப் புதிது அவன் படைத்தான், அல்லது இதுகேள்—மாற்றினான், அல்லது, புதிது உருவாக்குவதற்கொண்டான் (1). இவ்வண்ணம், அதிகாரி அதிகாரம் ஆகிய இவ் விரண்டிற்குமுரிய மாடகத்தைக் கையிடுகொண்டு, இராச்சியத்தின்கண் உள்ள இதுபங்களை அனைத்தையும் தன் செவிக்கு இணைந்த பண்ணடைவீற்றுச் சுகிகட்டி முறுக்கிவைத்தான் (2). இதுதலால், என் அரசுதேகத்தை மறைத்த ஐவி ஆகி, எனது பசுமையை உறிந்து விட்டான் (3) கவனமுடன் கேட்கவிலாவிடே (4) மிராண்டா:—ஓ, நல்ல வெண் தந்தாய், கேட்கின்றேன்.

ப்ரான்ஸ்பீரோ:—உற்றுக்கேள் பார்ப்போம்—இவ்வண்ணம் யான் இவ்வலகப்பயன் களைப் புறக்கணித்துத் தனிசிய விளையிருந்து என் மனத்தின் நலனிற்கே என்னை அர்ப்பணம் செய்துகொண்டவனாயினேன். உலகத்தினின்றி ஒதுக்கவைப்பினும், பொதுமக்கள் நன்மதிப்பெலாம்விட மிகவுயர்ந்த அது (5); என் பொய்யுடைத் தம்பியில் ஓர் தீய நன்மையை எழுப்பித்தந்தது (6). நல்லவோர் தற்கெடுபொன்ற என் நம்பிக்கை, அத்தக்கெதிர், அந் நம்பிக்கை எத்துணைப் பெரியதோ அத்துணைப் பெரியவொருவருக்கிணைய அவனின்றி பெற்றது—உண்மையில் அத்தகோர் எல்லையிலே, வரம்பற்ற விசுவாசம் (7). இன்னவாறு அவன், என் செல்வத்தின் வருவாய் சந்ததாலன்றியும், மற்று, என் செல்வாக்கைக்கொண்டு இறுக்கவல்லதாலும் எசுமனா னுகிவிடவே (8); அடிக்கடி சொல்லிச் சொல்லித் தன் பொய்யினைத் தானே நம்பும்படி மெய்யம்மையின்பால் தன் ரூபகத்தைப் பெறும் பாசியாக்கிய வொருவனென்பால் இவன் எனக்குப் பதிலாக இருந்து அரசனெனும் வெனித்தோற்றத்தை நடடுத்தவதின்னின்றி எல்லா அதிகாரவியைமையுடன் தற்குதடையற்ற மிளான் தானே யென்று தன்னை எண்ணிவிட்டான். (9) ஆதலின், அவன் போராசை பெருகி—கேட்கின்றாயோ நீ ?

மிராண்டா:—உன் கதை, ஐய, செவிட்டுக்காதையும் செம்மை செய்யுமே.

ப்ரான்ஸ்பீரோ:—அவன் ஆடிய இவ்வேடத்திற்கும், எவனுக்குப் பதிலாக ஆடினாலே அவனுக்கும் இடையே திரையொன்றும் இலாதாகத் தானே முழு மிலானென இருக்கவலித்தான் (10). எனக்கோ, ஏழையின், என் புத்தகச்சாலை ய அரசு பெரிது போதியதாயிற்று. இம்மன்னுணுக ஆட்சிக்கோ என்னைத் திறமையற்றவனென் நெண்ணிவிடுகின்றான். ஆட்சிக்கு அவன் அத்துணை வறண்டிருந்த

(1) ப்ரான்ஸ்பீரோ அரசகாரியங்களைக் கவனிக்கும் போகலே, அன்ட் டோனியோ தன் செல்வத்தை உறுதி செய்துகொண்ட விதங்கள் இங்குக் கூறப்படுகின்றன. கொடுத்த சிலரைத் தன்னுமணக்கிக்கொண்டானும், மறுத்தாலும் அவர் மனம் வெறுத்துப் பகைவராகப்பட்ட மறுக்கக் கற்றான். தனக்குப் பயன்படக் கூடியவர்களை அரசாங்கத்தில் முன்னுக்குக் கொண்டுவந்தான்; மற்றுஞ்சிலர் மிகவும் விஞ்சிச் செல்வப்போல் தோன்றினால், (மேய்ச்செல்லும் மாடு அதிக தூரம் போய்விடாதபடி அதன் கழுத்தில் ஒரு கட்டையைக் கட்டிக் காலைத் தட்டித் தட்டித் தடுக்கவிட்டுவிடுவது போல்) அவர்களுக்கு ஏதேனும் தடைகள் செய்தமைப்பான். இப்படி, காள் என்னைச் சார்ந்தவர்களாய் முன் ஆக்கிவைத்திருந்தவர்களை இப்பொழுது தனக்கு இணைந்தவர்களாய் மாற்றிக் கொண்டான்.

“இதுகேள்” என்பது, தான் சொல்வதைக் கவனமா ய்க் கேட்கும்படி இடையிலே மிராண்டாவிற்குக் கூறியது.

(2) மாடகம் - வினை முதலிய வாத்தியங்களின் முறுக்கானி. முறுக்கானியைக் கொண்டு, தனக்கு வேண்டிய சுகியை ஒருவன் வாத்தியத்தில் அமைத்துக்கொண்ட போல், அன்ட் டோனியோ, தான் அதிகாரம் உடையவனாகவும், மற்றவர்க்கு அதிகாரம் கொடுக்கக் கூடியவனாகவும் இருந்தமையால், இந்த நிலைமையை (மாடகம்) கொண்டு, இராச்சியத்தில் இருந்தவர்களை எல்லாம் கண்ணுடைய இச்சைக்கு இணைத்தபடி நடத்தவேண்டித்தான்.

(3) ஐவி என்பது ஒரு மேலுட்டுக் கொடி. இது மரங்களினையே அடர்ந்துபட்டும், பட்டி அம்மரங்களின் சாரத்தை உறிந்துகொண்டிருக்கும் என்பர். அவித்தமே, அன்ட் டோனியோ ப்ரான்ஸ்பீரோவை மறைத்து அவன் செல்வாக்கையெல்லாம் உறிந்துகொண்டு விட்டான், என்பது பொருள்.

(4) உற்றுக்கேட்கும்படி மிராண்டாவை அடிக்கடி துணுகின்ற வாக்கியங்களில் இதுவும் ஒருது.

(5) “அது—என்பது, ப்ரான்ஸ்பீரோ ஈடுபட்டிருந்த கல்வியைக் குறிக்கின்றது. கல்வியில் ஈடுபடுபவர் உலகத்தில் ஊடாடாமல் தனியே ஒதுக்கிவிட்டுவென்ற வருகின்ற வொரு குறைதவிர, அக்கல்வியால் பெருகின்ற மனசுமனது; இம்மையப்பற்றி என் கருத்தையும் செல்லம் அதிகாரம் புகழ் எல்லாவற்றையும் விட மிக்கிறத்தது—என்பது பொருள்.

(6) காள் இப்படிச் சுவியிலேயே என் கருத்தை எல்லாம் செலுத்தி ஒதுக்கிவிடவே, என் தம்பியின் மனத்தில் ஒரு தீய எண்ணம் பிறந்தது—என்பது பொருள்.

(7) அத்தகோர் எல்லே இல்லே—காள் என் தம்பியிடம் வைத்திருந்த நம்பிக்கைக்கு எல்லே யில்லை; அத்தக்கெதிர் அவன் நினைத்த வருக்கைக்கும் எல்லே யில்லை—என்பது கருத்து.

(8) என் செல்வத்தை உபயோகித்தும், என் செல்வாக்கைத் தான் செலுத்திப் பிறரிடம் வற்றுத்திக் கவர்க்கு பெருக்களைக் கொண்டும் தன் அதிகாரத்தை வலியு செய்துகொண்டு தன்னையே முழு எசுமானாக எல்லாருக்கு சுகி நடக்கும்படி ஏற்படுத்திக்கொண்டான்—என்பது பொருள்.

(9) எனக்குப் பதிலாக இருந்து அரசகாரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு இருப்பவனெயொழிய அன்ட் டோனியோ அரசன்வன். ஆயினும் தானே அரசன் என்பதுபோல் பாலனைசெய்து செய்து பழகியதால், மற்றவர்களுக்குப் பாலனையாகப் புரிந்தவைத் அத்தப் பொய்யைத் தானே நம்பும்படி, தான் எனக்குப் பதிலாக இருந்த தன்மையை மறந்துவிட்டான்—என்பது பொருள்.

ஒரு பொய்யை அடிக்கடி பவளேரிட்டதின் சொல்லித் கொண்டுவருபவனுக்குக் கடைசியில் தன் சொல்லித் தெய்தாலே என்ற சந்தேகம் ஏற்படுவிடுவது இயல்பு. மிலான் என்பது—மிளான் இராச்சியத்தின் அரசன் என்பதை ஆடுபெயராய்க் குறித்து நினைந்து.

தால் (11), ஆண்டுதொடும் திஷறமழங்கி, அடங்கி வழிபட்டு, தன் முடியினை அவன் மெளலிக்குக் கீழ்ப்படுத்தி, வணக்காத இவ் வரகினை—ஐயோ பாவம் ஏழை மிலான்—இழிவுடை இனிவர வணக்காத நடு நடு நெய்லல் வேந்தனுடன் சந்துசெய்துகொள்கின்றான் (12).

மிராண்டா:—ஓ, தெய்வமே!

ப்ரான்ஸ்பீரோ:—அவன் உடன்படிக்கையையும் அதன் மேல் நிகழ்த்தவைகளையும் கேள். அதன் பின், இதுவோர் தம்பியா யிருக்கக்கூடுமோவென் றெனக்குச் சொல்.

மிராண்டா:—என் பாட்டியைப்பற்றிப் பெருமையுடையவரமல் நினைப்பது பாவம். நல்ல வழிதங்கள் கெட்ட பிள்ளைகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. (13)

(10) எனக்குப் பதிலாகத் தான் அரசனென கடிப்பதை விட்டுத் தானே மிலானுக்குப் பூரணத் தலைவராகி விடுவதற்கு நிச்சயம் செய்துகொண்டான்—என்பது பொருள்.

(11) ஆட்சிக்கு வறண்டிருந்தவாவது—ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்னும் தாகம் மிக அதிகமாயிருந்ததல்.

(12) நான் ஒருவருக்கும் அடங்காமல் ஆண்டுவந்த இவ்விராஜ்யத்தை கேபல்ல அரசனுக்குக் கீழ்ப்படுத்தி, அதற்கு மாறாக, என்னைத் தொழிப்பதற்கு அவன் உதவியை வேண்டி ஆன்டோனியோ உடன்படிக்கை செய்துகொண்டான்—என்பது பொருள். மெளலி—கிரீடம். இறந்தகாலத்தை நிசங்காலமாகக் கூறுவது சரித்திரமுறையில் அமைபும்.

(13) ரீயும் ஆன்டோனியோவும் உண்மையில் அண்ணன் தம்பிகளல்லீர் என்று எண்ணினால், அது என் பாட்டியின் சுற்றிற்கு இழுக்காது. ஆகையால், நல்லவர் வயற்றிலும் கெட்ட பிள்ளை பிறப்பதன்மூலமே இதற்கு அமைதி.

க ம் ப ர ர ம ர ய ன ம்

ஆரணிய காண்டம்—7. மாரீசன் வதைப் படலம்.

[75-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

இராவண மியற்றிய விராவண னியம்புவான் சீலமில்லாத சிந்தையால் நொந்திருந்த அடலர்கள் இராவணன் இடமுந் காலமும் மாறியும் ஆரூத சோஷை ஆற்றுவதற்கு இனிப் பொருள்களில் கைவைக்கவாயினன். வன்மையை மாற்றும் ஆற்றல் காமத்தே தங்கிறன்றி அக் காமசோஷை மாற்றும் ஆற்றல் தன்மதி யினை பொருள்களிலிலையென்பதை ஓர் கிவாது,

நாரமுண் டெழுந்த மேகக்
தாமரை வளைய நானு
சாரமுண் டிருந்த சீத
சந்தனத் தளிர்மென் றூதிதா
டாரமுண் டிருந்துள் சிந்தை
யயர் கின்ற னயனின் றுரை
சாரமுண் டென்ப ரோடி
யிந்துவைக் கொண்டி மென்றான்

[ரீரைக்குடித்து எழுந்த மேகங்களும், தாமரையின் சுருள்களும், பலவகை வாசனைச் சாரத்தைக்கொண்டிருந்த குளிர்ந்த சந்தனக் குழம்பும், தளிர்களும், மெல்லிய பூர்ந்தாதுகளும், முத்தாக்களும் ஆகிய இவைகளைத் தன்மேற் கொண்டிருந்த தாபத் தனியாமல் மணத்தளர்கின்றவராகி, பக்கத்தில் நின்ற ஏவலாளர்களை கோக்கி, “குளிர்கி உனது என்று சொல்வர், ஆகையால் ஓடிச்சென்று அச் சந்திரனைக் கொண்டுவருங்கள் - என்றான்”]

சந்தனமுந் மென் தளிரும் தாமரையும் தநாளந்தா னும் எரித்தவென்றால், இந்துயிற்று சாரமுண்டென் றெங்கனம் நம்புவான் இவ்விராவணன். எனினும், ஒருமுறை அதனையுள் சோதித்துத் தீர்வோம் என் பான்போல், “சாரமுண் டென்பர், ஓடி இந்துவைக் கொண்டிம்” என்றான். அவ்வாறில், வெஞ்சினத் தரக்க னுண்ட விளகற் பீது போது நெஞ்சில னெதுங்கு நின்ற ரிறைமதியோனை நோக்கி அஞ்சிலை வருதி நினை யழைத்தன னாசனென்னன் சஞ்சலர் துறந்து தானச் சந்திர னுதிக்க ளுற்றான்

[கொடிய கோபத்தைபுடைய இராவணன் ஆண்டபெ ரியு அந்த இலங்கை நகரின்மேல் வருவதற்கு மனது தணி யாமல் ஒருபுறத்தே அச்சமுடன் விவகிற்றினர் பூசனசு

திரனைப் பார்த்து, “பயப்படாமல் வருவாயாக, அரசன் உன்னை அழைத்தான்” என்று ஏவலாளர் சொல்ல, அத்தச் சந்திரன் சஞ்சலம் நீங்கி உறுக்கவானுள்]

ஆயினும் சந்திரன் அன்று தன்மையுடனன்றி வன் மருடன் வந்தனன்.

அயிருறக் கலந்த நன்னீர்
ராயிரின் றுழி நீத்தச்
செயிருறக் கலந்த தாண்டோர்
தேய்வவர் துற்ற போது
வயிரமுற் றுடைந்து சென்றோர்
வலியவற் செல்லு மாபோல்
உயிர் தெறக் கால னென்பா
னெத்தன னுதயஞ் செய்தான்

[ஒருவனுக்குத் தோற்று அதனால் அவன்பால் திராப் பகைமைகொண்ட போனவர்கள், அப்பகைவரிடத்தில் வருத்தம் மிகவுடைய ஒரு மெய்வகாலம் வீணாக் சமயத்தில் முன் வலியவறையிருந்த அவனை எதிர்க்கச் செல்வதுபோல், முன் திருவிய்யத்தில் இராவணனுக்குத்தோற்றுச்சென்ற சந்திரன், இப்பொழுது இராவணனுடைய உயிரை அழித்தற்கு ஏரம் எமனைப்போன்று, நுண்மணல் மிகப் பொருதிய மிக்க ரீராயுடைய கடலினின்று தன் மண்டலத்தைப் பரப்பித் தோன்றினான்]

அதுவு மன்றி,
பாரவருக் கதிர்க ளெங்கும்
பரப்பியிப் படர்ந்து வானில்
தரா தலத் தெவரும் பேணு
அவனையே சலிக்கு ரீரால்
அராவனை தாயிது மண்ணால்
காலமோர் தற்ற நோக்கி
இராவண னுயிரீமே துய்த்த
திசிரியு மென்ன லானுள்.

[புகழ்தந்தகரிய நிறப்புயல்கள் தன் கிரணங்களை எங்கும் பரப்பி மேவே சென்று, விண்ணுவகத்திலும் இப்பூமியிலும் எவராலும் புறக்கணிக்கப்படுகின்ற அவ்விராவணனாகிய ஒருவனையே தன்மையால், ஆதி சேவனாகிய படுக்கையில் அமர்ந்த தீருமால் சமயம் பார்த்து இராவணன்மேல் செலுத்திய சந்திராயுதத்தைக்கும் போன்றவரானுள் அச்சந்திரன்]

தன்மதி நிலவிலுளும் இராவணன் உடலின் வெப்ப
ந் தணிந்தபாடிவலை.

அருகுறு பாலின் வேலை

யமுதலொ மனைந்து வாரிப்

பருகினன் பரந்து பாய்ந்த

நிலாச்சுடர்ப் பணிமென் கற்றை

நெரியுறு புருவச் செங்கண்

அரக்கற்று நெருப்பி இயப்பன்

உருகிய வெள்ளி யள்ளி

வீடுகு லொத்த தன்றே.

[தனக்கு அருகிலுள்ள பாநகலின் அயிருதம் முழுவதையும் துறாவி எடுத்துக் குடித்துப் பரவிப்பாய்ந்த நிலவின் குளிர்ந்த மெல்லிய கன்றையானது, நெரித்த புருவமும் சிலாச்சுடர் பணிமென் கற்றை இராவணனுக்கு, நெருப்பின் கடுவே உருக்கிய வெள்ளியை அள்ளி இறைப்பது போன்று இருந்தது]

மின்னிலர் திரிந்த தன்ன விழுநிலா மிதிலை சூழ்ந்த செந்நெலன் கழனி சூடன் திருமுகன் செவவி கேளா நன்னல்தொலைந்துசேரூ மரக்கணைநாளுந்தோலாத் துன்னலெருருவன் பெற்ற புகழெனச்சுட்டதன்றே

[மின்னலானது பூமியில் உலாவியது போன்ற சிறந்த சந்திரகிரணமானது, அழகிய செங்கெழங்குகள் சூழ்ந்த மிதிலை நகரத்திற்கு அரகணை கைகராஜனது அழகிய மகனான சேதையின் வடிவழகைச் சூப்பணகையாற் கேட்டறிந்து, அந்தச் சாமத்தால் தன் கலன்களெல்லாம் ஒழிந்து கோர்கின்ற இராவணன், ஒருகாளுந் தேவ்வியமடையது ஒருபகைவன் பெற்ற புகழானது சுட்டது போல் சுட்டது]

எமன்போ லெழுந்து எம்பெருமான் திகிரிபோல் வந்து உருக்கிய வெள்ளிபோல் வீசிய அச் சந்திரான் நன் கிரணங்கள் தோலா தவெற்றிப் பகைவன் பெற்ற புகழேபோல் இராவணனைச் சடுதலும், பொருள் நிலை தமோறி,

கருங்கழற் கால னஞ்சங்க காவலன் கருத் துறொக்கித் தருங்குகிற் சித யாக்கைச் சந்திரன் நருதி ரென்ன முருங்கிய தணலின் முறிவிட்டதனை முகக்குஞ்சிறந்த தருங்குகிற் ருக்கண்நன்னை யாரழைத் தீர்க்கொன்றான்

[பெரிய வீரச்சமுடையணிந்த யமனும் அஞ்சம்படியான இராவணன், தன் ஏவலாளர்களைப்பார்த்து, “என் என்னத்தை உணர்ந்து, அதற்கேற்றக், இனிதாகக் கொடுக்கின்ற கிரணங்களோடு கூடிய குளிர்ந்த உடம்பையுடைய சந்திரனைக் கொண்டுநொருக்கன் என்று நான் சுட்டின யிட்டிருக்க, எரிநின்ற நெருப்புடனே வலிய விடித்ததையும் கொண்டுள்ள கோபத்தோடு கூடிய அரிய கிரணங்களை யுடன ரூரியனை எவர் அழைத்து வந்தவர்” என்று வினவினான்]

குகிரைச் சிசிரமென்றே முன்னிலவன் சினர்த்தற்குக் கூறிய மாற்றும் போன்றே ஏவலாளர் இப்பொழுதும், விடைந்து வந்தது, மதியமென்றே சான்றுடன் எதிருரைத்தார். அதன்பேரில்,

பணந்தா ழல்கும் பனிமொழியார்க்

கண்பு பட்டார் படுங்காமக்

குணந்தான் முன்ன மறியாதான்

கொதியா நின்றான் மதியாலே

தணந்தா மரையின் தனிப்பகைகு

என்னுந் தன்மை யொருதாளே

உணர்ந்தா ழுணர்வுந் தவன்மேலிட

டுயிர்தற் துபக்க வுரைசெய்வான்

[பாம்பின் படம்போன்ற அல்குழையும் குளிர்ந்த செந்நகைய முடியை மாதர்களிடத்தில் ஆசைகொண்டவர் படுகின்ற காமநோயினது தன்மையினது இதன்முன் அறிந்திராதவனும் இப்பொழுது சந்திரனால் மெய்கொடுக்கின்றவனும் ஆகிய இராவணன், குளிர்ந்த தாமரைக்கு ஓர் பகைவருளை சந்திரனே என்பதை உணர்ந்தான், உணர்ந்து, தன் உயிரைக்கொடுத்து உதவுவது அச்சந்திரன்மேல் வைத்துச் சில நொற்களைக் கூறினான்]

தேயா நின்றும் மெய்வெளுத்தா

யுள்ளக் கறுத்தாய் நிலைநிறு

காயா நின்றொ பொருநீயும்

கண்டார் சொல்லக் கேட்டாயோ

பாயா நின்ற மலர்வாகி

பறியா நின்ற நிண்மையால்

ஓயா நின்றே ழுயிர்காதத்த

குறியார் யாவ ருபுதிதியே

[கஷுத்திரங்களுக்கு நாயகனான சந்திரனே, லீ உடம்பு மெலிகின்றது, உடல் வெளுத்தாய், உட்புறம் கருத்தாய், உன் தன்னையி நிலைமையி இப்பொழுது அனல் காய்கின்றாய், சேதையின் அழகைக் கண்டவர்சொல்ல நீயும் என்னையோ, கேட்டாயோ! என் உடம்பில் தைக்கின்ற மலர்ப்பாணங்களைப் பிடுங்கிவிட்டுத்துப்பாதாகப்பார் இல்லாமையால், ஒடுங்குகின்ற என்னுடைய உயிரென் பாதாகக்கவல்லவர் இனி யாவார்?]

ஆற்றொ ராகிற் தம்மைக்கொண்

டடங்கா ரோவென் னுருயிர்க்குக்

கூற்றுப் பின்ற குலச்சனகி

குவனோ மலர்ந்த தாமரைக்குத்

தோற்றொ யதனூ கனக்கிரிதாய்

மெலிந்தாய் வெதும்பத் தொடங்கியும்

மாற்றார் செல்வக் கண்டழிந்தால்

வெற்றியி யாக வற்றொமோ.

[என் அருமையான உயிரிற்கு எமனும் பின்ற சிறந்த சேதையின், குவனமலர்போன்ற கண்களையுடைய தாமரைமலர்போன்ற முகத்திற்கு லீ தோல்வியடைத்தாய், அதனால் உன்முகம் கருகினும், உடல் மெலிந்தாய், வெதும்பத் தொடங்கினும், பகைவருடைய செல்வத்தைக்கண்டு அழிந்தால் அது வெற்றிபெறுவதற்கு நிகராருமோ! வெற்றிக்கொள்ள முடியாதெனினும், தம் அறிவைக்கொண்டு அடங்கிவிட மட்டாரோ]

வீணகாம விதைக்கு ஒருவே யணிய மதியும் இன்று இவ்வண்ணம் இராவணனும் மதியுறுத்தப்பெற்றது. கண்ணாற் காண்டிலும் பெரியதோ, கண்டார் சொல்லக் கேட்டதால் கதாவிக்கொள்ளும் ஒரு காமம்! ஓரானேனும், பின் ஒரு வீணைவை நோக்கின், “என் ஆருயிர்க்குக் கூற்றுப் பின்ற குலச்சனகி” என உண்மையே உரைத்துவிட்டான், தான் இராவணன் இக்காமத்தைக் கைக்கொண்ட இராவணன்.

அறிக்கை:—கலாநிலயத்தில் மதிப்புரை வரைவதற்குப் புத்தகம் அனுப்புவார் ரூ. 10 சுட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே புத்தகத்தின் குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆய்ந்து எழுதுவோம். இல்லையெல் புத்தகத்தின் வரவுமாதிரி குறிக்கப்படும்.

பொதிகை நிகண்ட்

(இரண்டாம் பகுதி)

[77-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

இகராதி.

- 255 இகாமோ ரொழுத்துஞ் சந்தமு மாகும்.
- 256 இசுவ னரியு மோரியு மாகும்.
- 257 இருத்தல் தடைத்தலும் வீழ்த்தலு மீர்தலும் இளைத்தலுஞ் செருத்தலு மருத்து வித்திலும் 1 அழைத்தலுஞ் தாழ்த்தலு மிரிதலு மீயும்
- 258 இசுத்தல் புடைத்தலும் செருக்கமும் காழ்த்தலும் கடத்தலு மியங்கலும் சுழறலாகும்.
- 259 இருகி வழுக்குத் தோணியு மாகும்.
- 260 இக்குக் கரும்புக் கண்டு மாகும்.
- 261 இருளை தோழியும் கப்பு மாகும்.
- 262 இசுல்பகையும் வலியும் பொருதலு மாகும்.
- 263 இங்குப் பெருக்காயமு மில்விடமு மாகும்.
- 254 இசித்தல் ஓசியு மிறுத்தலு மாகும்.
- 265 இசையுரைச் சொல்லும் பொன்னும் புகழும் திசையும் வண்மையும் பண்பும் பாட்டும் இனிமையு மெனவே மியம்ப வாகும்.
- 266 இச்சை யாசையும் பொய்த்தலு மிடித்தலும் அஞ்சுர் னுருமென வறைய வாகும்.
- 267 இருகி கோட்டையு மிஞ்சியு மாகும்.
- 268 இடிசென் மவு முறுதிச் சொல்லும் தகரமுஞ் சுண்ணமு மிடியேறு மாகும்.
- 269 இடையோ ரிடையு மாயரும் துசுப்பும் கடுவு மிடமும் கிறையும் யானையும்.
- 270 2 இடமரசுக் கொடியு மெறு யிராசியும் கிம்புரி யுமெனக் கிளத்த வாகும்.
- 271 இடக்கர் குடமு முதலையும் துர்த்தலும்.
- 272 இடமீடப் புறமு மிடமுஞ் செல்லமும் விசாலமும் வாமமும் விளம்ப வாகும்.
- 273 இடித்த விடித்தலு முறுதிச் சொல்லும்.
- 274 இடக்கரே குடமு மறைச்சொல்லு மாகும்.
- 275 இடைதல் சிலையுஞ் துன்மு மாகும்.
- 276 இணையீ ரோதியு மொப்பும் பனிச்சையும் இரண்டு மெனவே மியம்ப வாகும்.

- 277 இண்டை வனசமு மீங்கையு மாகும்.
- 278 இணர்ப்புக் கொத்தும் பூவு மாகும்.
- 279 இதம்பு விதமுமேடு முதலும்.
- 280 இதைபுழப் புணமுக் தோணியு பாயும் காஞ்சிலு மெனவே சவில வாகும்.
- 281 இதல்சவு தாரியுஞ் சிலவலு மாகும்.
- 282 இதியே பேயு மிறுதியு மாகும்.
- 283 இத்தன பெரியிடு கணனும் விறமும் இசையும் புகையு மியம்ப வாகும்.
- 284 இத்து சந்திரனும் கரடியும் யானையும்.
- 285 இபமரசுக் கோடும் யானையும் வார்த்தையும்.
- 286 இமியேலிசையு மினமையு மாகும்.
- 287 இம்மி 3 பொன்மையும் பலமு தண்மையும்.
- 288 இமையே பெண்முஞ் சிசிபு மிம்மையும்.
- 289 இயவிலுஞ் சாயலும் கடைபுத் தமிழும்.
- 290 இயவை வழியும் காடு முறும்.
- 291 இயநல் முத்தியும் போதலு மாகும்.
- 292 இயவீ வார்த்தையும் பறையு மொலியும்.
- 293 இயம்பல்பழி மொழியுஞ் சொல்லலு மாகும்.
- 294 இரணம் பொன்னும் கடனு மானீக்கமும் அரவு மிகலு மறைய வாகும்.
- 295 இருஞ்சுறுப்பு மிசியும் யானையு மையலும் கரகு மெனவே சவில வாகும்.
- 296 இரசதம் வெள்ளியும் காஞ்சியு மாகும்.
- 297 இருவி தினைத்தாலு மிருவியு மாகும்.
- 298 இரலை யூதகொம்பும் சிலையு மகப்பதியும்.
- 299 இராக முறியலுஞ் சென்மையு மிச்சையும் தேறு மெனவே கிளத்த வாகும்.
- 300 இரமை பெருமையு மிம்மையு மறமையும்.
- 301 இராசியம் யோனியு மறையு மாகும்.
- 302 இருசு செல்வையும் பண்டியு மிரும்பும்.
- 303 இரதி பிடியானையும் மறமதன் தேறியும் பித்தனையு மாசையும் பேச வாகும்.
- 304 இரவீ குரியனும் வாணிகமு மலையு.
- 305 இராமக வேளையு மிரந்தலு மாகும்.
- 306 இரவே மிரத்தலு மிரவு மாகும்.

(பி-ம்) 1 அவீர்தலும்
(பி-ம்) 2 இடபம்

(பி-ம்) 3 பொய்யும் புலனு முண்மையும்

சூயர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

பாவிக்குகள் :	விலை	தைலங்கள் :	விலை
பாதாமி லேகியம்	ரூ. 3-0-0	சந்தனது 6 அவுன்சு	ரூ. 1-0-0
ரதிவல்லப லேகியம்	2 0-0	அமிர் தாமலக	0-12-0
மஹா திராசூதா லேகியம்	2-0-0	பிருங்காமலக	0-12-0
குழந்தைகளுக்கு			
ஸ்ரீகா கன்னூரி மாத்திரை	0-4-0	ஸ்திரீகளுக்கு	
பால சஞ்சிசினி	0-4-0	ஸுதைத டானிக்	2-0-0
பால ஸுதை (டானிக்)	1-0-0	கப்பாசய டானிக்	2-0-0
		பஸவ லேகியம்	1-8-0
சுமார் 300 மடல் பாயலுபரிசா	மடல் பாயலுபரிசா	காஞ்சினி மூத்திரை	தயவுசெய்து கவனித்து வாங்கவும்.

சுயர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

நூல்கள் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதி

சென்னை

10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

மெலிந்தோர் நலமுடையவர்களுக்கு

பொருள்நலம்

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

[பஸ்புல்கள் வைத்தியர்களுக்கு மட்டும்.] [அட்வான்ஸுடன் ஆர்டர் செய்யவும்.]

யாப்பிலக்கணம்

[67-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

தொடை

(முன்னிதழில் அடிமோனை முதலிய ஐந்து தொடைகளைப் பற்றிய இலக்கணத்தைக் கற்றோம். இவ்விதழில் அடிமோனைத் தொடைக்கும் அடி எதுகைத் தொடைக்கும் அமைந்த சிறப்பிலக்கணத்தைக் கற்போம்:

வருக்க எழுத்தும், நெடிலெழுத்தும், இனவெழுத்தும் மோனையும் எதுகையுமாய் வரின், முறையே வருக்கமோனை, நெடில் மோனை, இனமோனை எனவும்; வருக்க எதுகை, நெடில் எதுகை, இன எதுகை எனவும் வழங்கப்படும்.

வருக்க எழுத்தாவன் அம்முதல் ஓள வரையிலுள்ள உயிரெழுத்துகளும், கம்முதல் னேள வரையிலுள்ள உயிரெழுத்துகளும்.

இனவெழுத்தென்பன வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என்னும் மூன்றுமாம். க, ச, ட, தி, ப, ற என்னும் ஆறு வல்லெழுத்தும் தம்முள் ஒன்றிற்கொன்று இனமெனவும்; ங, ஞ, ண, ந, ம, ன என்னும் ஆறு மெல்லெழுத்தும் தம்முள் ஒன்றிற்கொன்று இனமெனவும்; ய, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் ஆறு இடையெழுத்தும் தம்முள் ஒன்றிற்கொன்று இனமெனவும் கொள்ளப்படும் என அறிக.

வருக்க மோனை

“பகலேபல் பூங்கானற் கின்றை ஒப்பியும்
பாசிலைக் குளவியொடு கூதாளம் விரைஇப்
பின்னுப்குனி யவியுந்த நன்னெடுங் கூந்தல்
பீர்க்கப் பெய்து தேம்படடத் திருகிப்
புனைபீ ரோதி செய்குறி நகசஇப்
பூந்தார் மார்பு! புனத்துட் டோன்றிப்
பேருவரை யடுக்கத் தொருவே லேந்திப்
பெயு மறியா மாவழங்கு பெருக்காட்டுப்
பைங்கண் உழுவைப் படுபகை வெரீஇப்
பொங்குசினத் தணிபாப் பூதத லொருத்தல்
பொகாது வழங்கு மாரிரு னைநாள்
பெளவத் தன்ன பாடிரு னீர்க்கி
இப்பொழுது வருகுவை யாயின்
நற்றார் மார்பு! தீண்டலெக் கழப்பே!”

(இச்செய்யுளில் முதற் பன்வீரடியிலும் பகரமெய் வருக்க மோனை அமைந்துள்ளமை காண்க. இங்ஙனமே மற்ற மெய் வருக்கங்களுக்கும் கொண்க.)

அன்பின் மிக்க அருங்குணப் பெரியீர்!
ஆயிரத் துத்தொள் ளாயிரத் தோடே
இருபதீதா டிலுரு மொருபத்து மூவாண்டு
நன்னெடுப் பிறந்ததா லின்பம் பயக்க

உற்றநல் லாண்டி டுமக்குறு நலங்கள்
ஊற்றுநன் னீர்போ லேற்றமுற் றிலங்குக.
எழிலுத் தொழிது மியலுஞ் செல்வமும்
எதயி லின்பமு மென்றறிக் பெறமக.

ஐயுந தருளால் வையத் தன்னில்
ஒன்றிய தும்புக முத்தமர் புகழ்போல்
ஒக்கரும் மிடையே யுறுநட் போங்குக.
ஒளவிய நம்மை யணுகா தொழிதீவ.

(இச்செய்யுளில் உயிர் வருக்க மோனை அமைந்திருத்தல் காண்க.)

நெடில் மோனை

“ஆர்கலி யலகத்து மகம்கட் கெல்லா
மோதலிற் சிறந்தன் றெழுக்க முடைமை.”
(இச்செய்யுளின் அடிகளில் முதலிலுள்ள ஆ, மோ என்னுமெழுத்துகள் ஒன்றாவாயினும் மோ என்னும் உயிரெழுத்துமுத்திலுள்ள ஒ ஏன்னும் நெடில் ஒப்புமை நோக்கி நெடில்மோனை என லீழங்கப்படும.)

வல்லின மோனை

“கயிலே ருண்கண் கழமு நானும்
கடர்புரை திருதூதல் பசலைபாயத்
திருந்திழை யமைத்தோள் அரும்பட ருழப்பப்
போகல் வாழி யைய! பூத்த
கோழுங்கொடி யணிமலர் தயங்கப்
பெருந்தன் வாடை வருஉம் பொழுதே.”

(இச்செய்யுளில் அடிதோறும் முதற்கண் வல்லெழுத்தமைந்து, வல்லினமோனை ஆயினமை காண்க.)

மெல்லின மோனை

மாலை மதியம்

நூலத் தெனிய

லீல நெடுவான்

மேலுந் திகழும்.

(இச்செய்யுளில் அடிதோறும் முதற்கண் மெல்லெழுத்தமைந்து மெல்லினமோனை ஆயினமை காண்க.)

இடையின மோனை

வனவன்போன் மிக்க வளநிதிதாம் பெற்றிருத்தும்
யாரேயிம் மண்ணிலுயர் தார்.

(இச்செய்யுளில் இடையின மோனை அடி முதற்கண் அமைந்திருத்தல் காண்க.)

வருக்க எதுகை

“தோடு மல்கு சுரும்பணி கோதையார்
கோடி மென்றுகிற் சூப்பத் தடம்படிற்
தாடித் தன்னனை யாமையிற் பூமகன்
ஊட லுற்றிடம் பார்த்துள் ளாயினுள்.”

(இச்சூளாமணிச் செய்யுளில் டு, டி, டி, டு என டகரமெய் வருக்க எதுகை அமைந்துள்ளமை காண்க.)

நெடிலெதுகை

“ஆவா என்றே யஞ்சின ராழ்ந்தார்-ஒருசாரார்;
கூட என்றே கூவினி கொண்டார்-ஒருசாரார்;
மாமா என்றே மாய்த்தார் நீந்தார்-ஒருசாரார்;
வகீர் நாகீர் என்றேயும் என்ருர்-ஒருசாரார்.”

(இச்செய்யுளில் வா, கூ, மா, கீ என்னும் சீரின்றிரண்டாமெழுத்துகள் ஒன்றாவாயினும், அவற்றின்மேல் ஏறியுள்ள நெடிலின் ஒப்புமை நோக்கி நெடில் எதுகை என வழங்கப்படுமென அறிக.)

வல்லின எதுகை

“தக்கார் தகவிலர் என்ப தவரவர்
எச்சத்தார் காணப் படும்.”

(இக்குறளில் க், க் என்னும் வல்லெழுத்துகள் தம்முள் ஒன்றற்கொன்று எதுகையாய் வல்லின எதுகை என வழங்குதலறிக.)

மெல்லின எதுகை

“அன்பினும் ஆர்வம் உடைமை; அதுவீனும்
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு.”

(இச்செய்யுளின் ன், ண் என்னும் மெல்லின மெய்கள் தம்முள் ஒத்து, மெல்லின எதுகை ஆயினமை காண்க.)

இடையின எதுகை

“எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல; சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு.”

(இச்செய்யுளில் ல், ய் என்னும் இடையின மெய்கள் தம்முள் ஒத்து, இடையின எதுகை ஆயினமை அறிக.)

ஒருசார் ஆசிரியர் மோனை எதுகைகளை முறையிழை தலையாக மோனை, இடையாக மோனை, கடையாக மோனை எனவும்; தலையாக எதுகை, இடையாக எதுகை, கடையாக எதுகை எனவும் வழங்குவார். அவையின் வருமாறு:—

தலையாக மோனை

அடிதோறும் முதற்சீர் முழுவதம் மோனை ஒன்றி வருவது தலையாக மோனையாம்.

உ-ம்:—“பற்றுக் பற்றற்றுர் பற்றினையப் பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு.”

இடையாக மோனை

அடிதோறும் முதலெழுத் தொன்று மட்டும் மோனை ஒன்றி வருவது இடையாக மோனையாம்:

உ-ம்:—“மாவும் புள்ளும் வதவைபிற் படர மாநீர் விளிந்த பூவும் கூம்பு மாலை தொடுத்த கோதையும் கம்பு மாலை வந்த வாடை

மாயோன் இன்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தந்தே.”

கடையாக மோனை

வருக்க மோனை முதலாகப் பிற வழியால் வருவன கடையாக மோனையாம்: இதற்கு உயிர் வருக்க மோனைக்கும் மெய் வருக்க மோனைக்கும் உதாரணமாகக் காட்டிய செய்யுட்களையே உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

தலையாக எதுகை

அடிதோறும் முதற்சீர் முழுதம் எதுகை ஒன்றி வருவது தலையாக எதுகையாம்:

உ-ம்:—“மலைவிலங்கி னீன்புருவம் சென்றொடிய கோக்கி முலைவிலங்கிற் றென்று முனிவான்-மலைவிலங்கி தாநீமாலை மார்பு தனிமை பொறுக்குமோ சாநீமாலை கண்கூடும் போது.”

இடையாக எதுகை

அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்து மட்டும் ஒன்றி வருவது இடையாக எதுகையாம்:

உ-ம்:—“அகநா முதல எழுத்தெல்லாம்; ஆதி பகவன் முதற்றே யுவுரு.”

கடையாக எதுகை

வருக்க எதுகை முதலாகப் பிற வழியால் வருவன கடையாக எதுகையாம்:

உ-ம்:—“தக்கார் தகலிவர் என்ப தவரவர் எச்சத்தார் காண்புகும்.”

இக்கூறப்பட்ட எதுகைகளை உய்நிறி, உயிரேதுகை, ஆசேதுகை, இடையிட்டேதுகை, இரண்டடி எதுகை, மூன்றும் எழுத்தோன்றேதுகை எனப் பிற எதுகைகளும் வழங்கும். ஆயினும், அவை நிறப்புடையன அல்ல. அவை பின் வருமாறமையும்:

உயிரேதுகை

- “துளியொடு மயங்கிய தூங்கினர் நகலார்
- அணிகினர் தாரோயி! அருஞ்சகரம் நீர்தி

வடிபுமை எல்கம் வலன்வயின் ஏந்தித் தனிப்ப வருநி நீபெளின் மையிருந் கூந்தல் உய்திலோ அர்தே.”

(இச்செய்யுளில் ளி, ளி, ளி, யி என்னுமெழுத்துகள் ஒன்றாவாயினும், அவற்றின்மேலேயேயு உயிர் ஒன்றி வந்தமையால், உயிர் எதுகையாம்.)

ஆசு எதுகை

“காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்பீழக்

கமுனின் ஏற்றிப்

பூமாண்ட தீர்தேன் தொடைநீறி,

வருக்கை ிபாழ்த்து,

தேமான் உணிகிதறி வாழைப்

பழக்கள் சிந்தம்

ஏமாந் கதமென் றிசையால்

திசையோயு தண்டே.”

(இச்செய்யுளில் முதலடியில் ய் என்னும் யகர ஒற்று இடை வந்த ஆசெதுகை காண்க. ய், ர், ல், ழ் என்னும் நான்கு மெய்யும் ஆசாய் வருமென அறிக.)

“மாக்கொடி யானையும் மொளவல் பந்தரும்

காக்கொடி முல்லையும் கலந்து நின்றன.”

(இதில் இரண்டாமடியில் ர் என்னும் ரகர ஒற்று இடை வந்த ஆசெதுகை காண்க.)

“ஆவேறுருளின வாயினும் ஆபாந்த

பால்வேறுருளினவா கா.”

(இதில் இரண்டாமடியில் ல் என்னும் லகர ஒற்று இடை வந்த ஆசெதுகை காண்க.)

“வாழ்கின்ற மென்று மகிழ்ந்நம்ன் வாணாரும்

போகின்ற பூனையே போன்று.”

(இதில் முதலடியில் ழ் என்னும் ழகர ஒற்று இடை வந்த ஆசெதுகை காண்க.)

இடையிட்டேதுகை

“தோடா ரெல்லனை நெகிழ நாளும் நெய்தல் உண்கண் பைநல் உழல்க

வாடா வவ்வி புதைஇப் பசுலையும்

வைகல் தோறும் பைபயப் பெருகி

நீடார் இவரென நீண்டகைக் கொண்டார்

சேனார் கொல்லீன காநலர் தோழி!

வாடாப் பெளவ வறன்முக்க தெழிலி

பருவம் பொய்யாது வலிசேர்பு வீணஇ

ஓடா மலைபன் வேலிற்

கடிது மின்னும்பிக் கார்மழைக் குரலே.”

(இதில் எதுகை அடிதோறும் இடையிட்டே வந்த மையால், இடையிட்டேதுகை யாயினமை காண்க.)

இரண்டடி எதுகை

“துவைக்கும் துளிமுந்நீர்க் கொந்தகை மகனீர் அவைப்பதம் பல்லிற் கழுகொவ்வா முத்தம்

மணங்கழிந்தார் அச்சுதன் மண்காக்கும் வேலின் அணங்கும் அமுதமும் அந்நலார் பாடல்.”

(இது முன்னிரண்டடியும் ஒரேதுகையாயும், பின்னிரண்டடியும் மற்றொரேதுகையாயும் வந்தகையால் இரண்டடி எதுகையாயினமை காண்க.) மோனையும் இரண்டடி மோனை கொள்வார்:

“ஆகக் கண்டக ராலற்ற ஆடவர்

ஆகக் கண்டகத் தாலற்ற அன்னைர்

பாகக் கொண்டு பியோதரம் சேர்த்தினார்

பாகக் கொண்டு பியோதரம் நண்ணினார்.”

என்னுஞ் செய்யுள் அத்தகுதாரணமாம்.)

முன்றாமெழுத்தோன்று எதுகை

“பவமும் பொன்னுக் குவைஇய முத்தின் திகழரும் பின்ன புன்னை.”

“பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புறாதீர்ந்த னன்மை பயக்கு மெனின்.”

(இவற்றில் மூன்றாம் எழுத்து ஒன்றி வந்திருத்தல் காண்க.)

இனி, விட்டிசை மோனை என்றும், விட்டிசை வல்லொற்றேதுகை என்றும் வேண்டுவாரும் உளர். எனினும் அவை சிறப்பில்.

விட்டிசை மோனை

“அஅவனும் இஇஔனும் உஉவனும் சுடிப்பக்கால் எளவனை வெல்லவர் இகல்.”

விட்டிசை வல்லொற்று எதுகை

“பற்றிப் பலகாலும் பான்மறி யுண்ணமை கொழியல் நின்னாட்டை நீ.”

(இது வல்லொற்றறித்தார்போல விட்டிசைத்துக்குற்றெழுத்தோடு புணர்ந்தமையால் விட்டிசை வல்லொற்று எதுகையாம்.)

அ ல ங் கி கோ ல வெ ண் ப ர

அன்புபுவி போலோ ரவலக் கடைப்பிடித்தார் இன்பமுழிக் கென்கே யிடமினித்தான்—தீன்பதின்மேற் காமம் தீண்டப்பதினும் காமமே கண்ணாற் சாம நெறியெல்லாம் செருத்து.

செய்யுக் கடமைகளைச் செப்பமுறக் காணுதே வைப முரிமைக்கா வாழ்திறக்கும்—ஐயகோ மூல மறியார் முடிவுதனை மேற்கொண்டார் கோலமலக் கோலமாக் கொண்டு.

தங்கடமை தாழ்கார் தாழ்த்து பிறர்க்குறாஉம் பொக்குரிமை வெல்கியுள் பொச்சாப்பார்—நக்காய் உரிமையினுற் தேரன்று முயர்கடமை மற்றப் பெருமை கடமையினும் பேண்.

கலைபழகு செய்யுந் கருத்தழகு காணு தலைவழகு காமோ வகத்தில்—மலைவளவா வெண்ணெ யிருக்கத்தான் வீணுக் செய்வெண்டிக்கு ன்ணெயெழித் தென்கே கிறீர்.

பொதுவறப் புரத்தல் புகழ்ச்சால் வரிசை முதியாரைத்தற் தாக்கு முறையால்—இதுவென் சிறப்பியல்க் கெல்லாம் சிதைக்கும் கருமம் அறப்பெரியோ ராற்றுகின்ற வா.

சாதி கலப்பால் சமைத்தருந்துஞ் சாப்பாட்டால் நீதி சமதருமம் நின்றீடுமோ—பேதமின்றி வாய்வைத்த மக்கள் தமக்குள் வழக்கிலையோ தாழ்முலைபி வாச்சே தவறு.

கன்னிமணம் வேண்டா கலப்பு விதவைமணம் இன்னுமே தேதோ திருத்தங்கள்—பன்னிலவை சாமிசம யங்கள் சமயகுரு சாதிதரும் நாமெலாம் நாசம் நகைப்பு.

பேணும் பிரம சரியம் பிழைத்தொழுமிற் காணும் விதவைமணம் காப்பாமோ—நாணகலத் தும்பைவிட்டு வலைத் தொடர்ந்தா லறிவாமோ தம்பியர்காள் சொல்லீர் தனிந்து.

தேறற் தெரிவையரைத் தேர்ந்தக்கா லம்மணந்தான் ஏறாமா ருக் இயலாதோ—வேறவேறு சாதிமண மென்றேறப்பத் தம்பதிக் காணுநிபெண் பேதப் பிறப்பலோ பின்.

மாட்டுணவு கொள்ளும் மனித்தரொடு மாதவரும் கூட்டுணவு கொண்டு குலவுகின்றார்—காட்டும் சுதந்திரஞ்சு கோதாத்தவம் துண்ணாய ராஜ்யம் மிதந்துவரக் காண்பமினி மேல்.

விபசாரிக் கேப்ப்த விடுதியென்பார் தாந்தம் அப்சார மாவ தறியார்—உபசாரம் கோயிற் கதவம் குறைத் குலத்தவர்க்கேண் வாயில் திறத்த வழி.

1. 11.

ஆலயத்துக் குள்ளே அறிஜனங்கள் புக்குதொழு வேலைபற்றும் சீர்கிருத்தம் வேண்டுவதோ—கோல மதிகலங்கி யெங்கள் மணங்கலக்க வேண்டா விதிகலக்கப் போவீர் வெருண்டு.

2. 12.

திருக்கோ யிலுக்குள் திருக்குலத்தா ரெல்லாம் திருக்கோலக் கொணீடு திகழ்தால்—இருக்காதோ தீண்டாமல் தீப்பிணிதான் தெண்ணில ராமன்கதை பூண்டரி தென்னே புரிந்து.

3. 13.

கிடப்பனகி டக்கக் கிழவி மனைமேல் எடுத்தமர்த்தென் பாரகதைபோ லெல்லாம்—கிடக்க சமயச் தந்திரத்துட கைவைத்துஞ் சாத்தான் அமர்ந்தவா சாட்டடுத்தீ ரால்.

4. 14.

விஞ்ஞானம் போலோர் விபரீதப் பாய்ச்சலினுல் மெய்ஞ்ஞானம் தன்னை மிரட்டிவிட்டார்—அஞ்ஞா பொங்குந் கடலை விளாவுப் புதுப்புனலோ [னம் அங்கவ் வடவை யழல்.

5. 15.

விண்ணூறில் வேக வளிமிதவை யெந்திரங்கண் டண்ணுறு பார்த்திங்க் கடிபுறக்கும்—விண்ணுணப் பேச்சுப் பழகிவிட்டோம் பேதைமையா மாழ்க்கலை நீச்சுப் பழக நினைந்து.

6. 16.

வாங்குருவி யின்கூடு வல்லவர்க்குஞ் செய்யரிது நாங்கடவ தென்கன் நமரங்காள்—ஏன்புரியும் ஏற்றதொழி லெல்லாம் இடைவிட்டு மேற்பறக்கும் கார்நின்றமே லேறும் கருத்து.

7. 17.

உள்ளுங்கா லெல்லா முயர்வுக் வென்றணைந்தார் கொள்ளத்தான் வேண்டுந் குறியுமதே—தன்றும் திரிசங்கு சொர்க்கம் சிறப்போதான் கொண்ட புருஷனைப் போக்கடித்தான் போல்.

8. 18.

கன்னி மறுத்தொழித்தோம் கத்த ரெடுத்துத்தோம் துள்ளுசட்ட மெல்லாந் தொலைத்தொழித்தோம்கொணீடு திருக்குலத்தார்க்கென்கருடைத் தேவுதெரிவித்தோம் தெருக்கதவல் கோயில் திறந்து.

9. 19.

நிழல்போற் றழிஇ நிழற்றன்மற் றல்லால் குழல்முழுவப் பாட்டுந் குழலும்—சுருதி அளந்தாய்ந்த யுத்தி அறுபவங்க் கெல்லாம் உளந்தெளிந்து நீயுணர்ந்து கொள்.

10. 20.

சென்னைத் தமிழ் வெக்ஸ்சன்கள் பதிப்பாளியார் திருவாளர் S. வையாபுரிப் பிள்ளையார்களால்

பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள்

தமிழ்க்காதி ஆதார நூற்றொகுதி

நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், நூலின் கயக்கள், முதலியன அடங்கிய நிறந்த முன்னுரை கொண்டது. பொருட் பெயர்களை விளக்கக் கூறும் செவ்விய உரைபாட்டுமுன்னது. நூலின் கண் வந்துள்ள பொருட்பெயர்களைத் தையும் முற்ற வுணர்த்தும் அனுபந்தம் பெற்றது. சுமார் 1:2000 சொற்கள் கொண்ட சிற்றகராதிக்க உதவுக் தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0

அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

நிறந்த ஒரு சொற் பல்பொருள் கிண்டு. நிகண்டு களின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரை யுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதா கத் தெரிந்தொன்றாதற்குப் பலபொருளுரைகொள்வ வகாநி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உயுத்தகாண்டம்.

முதல் மூன்ற பட்டலங்கள்: பல எட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புசேர்க்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களைத் துறக் கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்

மழமும் சொந்தறிப் பகராதிவும் விஷய ஒப்புத்திறவும் (வா.மார்க்க சகாயம் செட்டியார் பதிப்பு)

நிறுத்தக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத் திரம் 800 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திரு குறையைப் படித்து ஆராய வரும்புலார்க்கு இவ்வட்ட வணை உபயோகமானதாகும். ஒப்புத்திறனைச் சேர்த்துப் பதிப்பாளியார் அளித்துள்ள துணைக்குருக் குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பயின்ற பாந் தாலன் நிச் சொல்லிக்காட்டுவது சுலப மன்ற.

விலை அணு 0-12-0

களவியற் காரிகை.

ஒரு நிறத்த அசுப்பொரு ளிலக்கணதல்; மூதன் முறை இப்போதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கெழுத் தற்கரிய பல அரிய துல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை யுடையது; பல அனுபந்தக்களை யுடைய தமிழாராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரி துமடயன்படுவது. க்ளெளன் அளவின் 170 பக்கம் கொண்டது. சொற் பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 3-0-0

ஊற்பொருட் குறிப்பு.

1. இறையனார் களவியறரை; 2. குறுத்தொகை; 3. திருக்கோவையார்; 4. கற்றிணை; 5. களவுழி காற் பது; 6. தேவாரம்; 7. வீரசோழியம்; 8. காலாயிர திலயப் பிரபந்தம் முதலிய எட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடங்கியது. தமிழ் வெக்ஸ்சன்கள் ஆயின் தலை மைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் மு. இராமையங்கராவக் களால் தொகுக்கப்பட்டது. டெம்ப்ரியளவில் 175-பக் கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித் திர ஆராய்ச்சிக்கும் மிக இன்றியமையாதது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 10-0-0

இராஜசுந்தரம்.

ஒரு கவினகம். இளைய எளிய கலையில் எழுதப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகரமாவ யென்மை-தினகர வெண்பா

திருக்குறளின் அதிகாரத்திற் கொரு வெண்பா வாக 133 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்டை நூல், இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமான் S. வையாபுரி பிள்ளை, B.A., B.L., விலை அணு 0-6-0

கலாநிலயம் ஆபீஸ், வேளாளர் தெரு, புரசை, சென்னை.

திராவிடப் பிரகாசிக்க

இந்நூல் தமிழின் மாத்ரிமையும் அதன் இலக்கண இலக்கியங்களின் வரலாற்றையும், தமிழின் தெய்வப் பழமை மரபியல், ஒழியியல் இலக்கண மரபியல், இலக்கிய மரபியல், என்னும் ஐம்பெரும் பகுதிகளால் சந்தி குவிக்ருவது. சமீபகாலத்திற் குேன்றிய சென்னை மொழி வரலாறு, "தமிழ் வரலாறு" முதலிய புது நூல்களுக்கு வழிகாட்டியாயுள்ளது. தமிழ்ப்பண்டிதர் களுக்கு, மாணவர்களுக்கும் சிறப்பும் விளக்கக் கூடியது. புத்தச்சாலை, வாசக சாலைகளுக்கும் இன்றியமையாதது. இது, திருவாவடுதூரை யினை மகாலை-சபா லாலும் விளக்கிய யாழ்ப்பாணத்து வடகோவை-சபா பத் தாலவரர்களால் இயற்றப்பட்டது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு அழகு பெற்ற டெம்ப்ரி எட்டுப்பக்கங்கொண்டிருக்க பார்க்கலாக நல்ல கடித்தலில் அச்சிடப் பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பின் விசேஷங்கள்:—தமிழ் ஆறில் முன்னுரை; தாவாசிரியர் சரித்திரம், மேற்கோள் விளக்கம், கடினசந்தி நீக்கம், அச்சப் பிழையின்மை முதலியன. வேண்டுகோர் கீழ்க்குறித்த விவரங்கள் குக்கு எழுதவும்:—

- 1 காரியதரிசி, மலைய சைலசீத்தாந்த சங்கம, துவாலாவம்பூர்.
- 2 சோதிடலிவாச புத்தகசாலை, கோகத்தவில் யாழ்ப்பாணம்.
- 3 சே. வெ. ஐம்பலிங்கம் பிள்ளை, 20, ஸரணேசுரர்கோயில்தெரு, யலிவாப்பூர் சென்னை.

ANCIENT JAFFNA

MUDALIAR C. RASANAYAGAM c.c.s.

An authentic history of North Ceylon, Particularly of Jaffna based on archeological Epigraphic and linguistic researches is stated here in a connected manner from ancient times up to the occupation of the Island by the European. Professor S. Krishnasamy Iyengar has given an appreciative foreword.

PRICE Rs. 5-8-0.

KALANILAYAM Purasawalkam, Madras.

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வால்யூம்.

தலையங்கங்கள்:—அறிபாமை வேண்டப்படும் 4. சயலச் சேர்தனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளம்பரம். முயலுக்கு முயல் வேண்டா. விளம்பரமில்லாத வெட்கக்கேடு. கல்வாதேயர்களே கல்வாவர்கள் 3. நாளைத்தால் கைவார்த்திம். வாலின் லீனம். பெருமையின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் இம்மாத, உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி. அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளுவர் வேத வியாசர் முதலானோர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான் சேரமசந்தர பாரதியார் வரைந்தன, "தசரதன் குறையும் கைகேசி நிறையும்" என்னும் நூலிற் கூறிய பெருநூற் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற் கொள்வாதன வென்று 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சங்கநூற் செய்யுள் நானூறும் விளக்கமான உரைபுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E. N. தனிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறுபத்துநான்கு கலைகளையறிந்த கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலஞ்சிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிள்ளை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவரின் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவுநாட்டம், அழுமை, சிறிப்பு, தன்னெடுப்பு, தன்னெடுக்கம், புணர்ச்சி, இரீன விழைச்சி, விழைப்பாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—விஸ்வியார்தம் கிருஷ்ணன் தூதுச் சரூக்கமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதிப்பதுடன், புணரிலக்கணம் முழுவதும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ம் பத்த 6-ம் தசகம் வரையினும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய சூடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் கானல்வரியை அழகுற விளக்கிய 'மாதவி மாதவம்' என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபுராண் ஹாஸ்யப் பாடல்களும், சாயன்மார் சரித்திர உண்மைப்போன்ற பல கட்டுரைகளும் நிறைந்துள்ளன.

1931-வது வருடம் 4-வது வால்யூம்.

தலையங்கம்:—அகமே புறம், வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்மையை அலமர்ச் செய்யலாமோ 4. அருமைமிகு மருமை 4 மறப்பது முறதியாமே. நள்ளார் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினைப் படலம் முதல் அயோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

சூளாமணி:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) இதனானும் உரை யெழுதப்பெற்ற இந்நூல், உரைபுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்தாம் செய்யுள்கள் வந்தன.

யாப்பிலக்கணம்:—உறுப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தனிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை விரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டார்:—(E. N. தனிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டார் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அனுபவம், பெளவனம், மதம், சித்தாந்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றன.

பிலாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புவலர் R. B. Sheridan எழுதிய நாடக மொழிபெயர்ப்பு, நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சந்திரேசன், B. A. Hons) ஒர் ரவீன நாடகம்.

சிதம்பரதேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முந்தியில் மனம் வைத்து உலகத்தில் விவகரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்டவோர் நாவல்.

கனவியற் காரிகை:—(S. வையாபுரிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேறாத நூல். அகப்பொருள் எலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்ம்பா ஐயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்க நூல்களோடு ஒப்பிடுகக்கி ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழிரட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல. ஒவ்வொரு வாய்ப்புமிற்கும் சிலை வருமாறு:—

பைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0
கால்கோ கிஸ்ட் பைண்ட் ரூ. 8 8 0 ஆப்டேநர் கிஸ்ட் பைண்ட் ரூ. 9 0 0

இவ்வியலில் தபால் அல்லது இரயில் சார்ஜ் அடக்கவில்லை. இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் இரயில்வே பார்ஸல் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்பலாம். எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகளையும் இவ்வியலில் அனுப்பலாம். மலையே, தென்னாற்காணியில் விஷயுடன் தபால் பார்ஸல் சார்ஜ் ரூ. 2-4-0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளைப் பரிசீலா முதலிய கார்டுகளில் இருப்பவர் தபால் சார்ஜ் ரூ. 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. ப. யில் அனுப்ப இலாது. முன்புள்ள அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

வ ர் த் த ம ர ன ம்

கலாரிலய இலவசத் தமிழ்க் கழகம்:—கம்பராமாயணம், மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம் அனைவ் தமிழ் நூல்களைத் தாமே படித்து இன்புறுவதற்கு வேண்டிய பழந்சிறை 18 மாத்தங்களில் பெறுவதற்கான முறையில் செய்கிற்கும் பொருட்டுக் கீழ்க்கண்ட விடங்களில் கலாரிலய இலவசத் தமிழ்க் கழகங்கள் நிறுவப் பெற்றிருக்கின்றன:—

1. பிரம்பூர், கலவல கண்ணன்செட்டியார் உயர்தரப் பாடசாலைக் கட்டிடத்தில் திங்கள் வியாழக் கிழமைகளில் மாலை 6-30 முதல் 7-15 வரையில் நடைபெறுகின்றது.

2. பிரம்பூர், பாரகல் கார்ப்பக் இந்திய கிளப் கட்டிடத்தில் புதன் சனிக் கிழமைகளில் மாலை 7-15 முதல் 8 வரையில் நடைபெறுகின்றது.

3. வண்ணாரப்பேட்டை ராபின்ஸன் பர்க்கிற்று அருகிலுள்ள குறுசாயி செட்டியார் கார்டன் 3-வது சந்திலுள்ள தனலகழிப் பாடசாலை யில் புதன் கிழமை மாலை 6-30 முதல் 7-30 வரையிலும் ராபிற்றுக் கிழமை காலை, 8 மணிமுதல் 9 மணிவரையிலும் நடைபெறுகின்றது.

4. சென்னை எஸ்பிஎனேட் கிரிஸ்தியன் காலேஜ் கட்டிடத்தில் செவ்வாய் வெள்ளிக் கிழமைகளில் மாலை 5-30 முதல் 6-15 வரையில் நடைபெறுகின்றது.

5. இராயப்பேட்டை அம்மையப்ப முதலி தெருவில் உள்ள காப்பொரேஷன் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடத்தில் செவ்வாய் வெள்ளிக் கிழமைகளில் மாலை 6-45 முதல் 7-30 வரையில் நடைபெறுகின்றது.

6. சிந்தாதிப்பேட்டைப் பாலத்திற்கு அருகிலுள்ள காப்பொரேஷன் மாடல் ஸ்கூல் கட்டிடத்தில் செவ்வாய் சனிக் கிழமைகளில் மாலை 6-30 முதல் 7-15 வரையில் நடைபெறுகின்றது.

7. மாம்பலம் தியாகராஜ நகரிலுள்ள காப்பொரேஷன் மாடல் ஸ்கூல் கட்டிடத்தில் வியாழன் குரையிற்றுக் கிழமைகளில் காலை 7-15 முதல் 8 வரையில் நடைபெறுகின்றது.

மேற்கூறிய இக்கழகங்கள் நம் கலாரிலய இலக்கிய வரப் பத்திரிகையின் ஆதரவில் இலவசமாய் நடைபெறுகின்றன. அவரவர் விகித மீட்பதையும் உத்தியோகம் புரியுமிடத்தையும் அனுசரித்து அக்கழகங்களில் எதனில் வேண்டுமானாலும் சேரலாம். நம் கலாரிலயச் சந்தாநஸ்பர்கள், ஆங்காங்குள்ள நம் நஸ்பர்கள் அனைவரும் இக்கழகங்களில் வந்து சேரும்படி உதவுமாறு வேண்டிக் கொள்கின்றோம். ஸ்ரீமான் T. N. செஷாசல ஐயர் B. A. B. L. அட்வகேட் அவர்களும், கலாரிலயம் உதவி ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் K. இராஜகோபாலன் அவர்களும் இக்கழகங்களில் பாடம் நடத்துவார்கள்.

இரசாயன சாத்திரவளர்ச்சி:—அமெரிக்காவிலுள்ள ரசாயன சாஸ்திரிகள் இரசாயன முறையில் ஆடு, மாடு, கோழி முதலியவைகளின் மாமிசங்களைப்போலவே செய்யக்கூடிய வழியைக் கண்டுபிடித்து வருகின்றனர். இப்பொழுது அமெரிக்காவிலுள்ள ராக்கெட்ஸ் என்றும் அமெரிக்கச் செல்வருடைய ரசாயன சாலை யில் கோழியின் மாமிசம் செய்து விட்டனர். இத்தலை ஜீவ வியிம்சை குறையுமென்று ஓராசிரியர் மகிழ்கின்றார்.

ஆயுளை வளர்க்க முயற்சி:—மேல்நாடுகளைக் காட்டிலும் இந்தியர் இளவயதில் இறந்துவிடுகின்றனர் என்றும், இந்தியர் மாணவிகளும் குறைவதற்குரிய வழிகளை நாடவேண்டுமென்றும் உணவுக் குறைவை தீர்க்கவேண்டுமென்றும் பலர் எழுதியும், பேசியும் வருகின்றார்கள். நாம் ஏன் அதிகநாள் வாழவேண்டுமென்பதைத் தீர்மானம் செய்தபிறகுள்ளே ஆயுளை வளர்க்கும் விஷயத்தில் நாட்டம் செலுத்தவேண்டும் என்று கலாநியமும் கூறுவதன்கீழே. இது பற்றி இமபம்ஸையில் ரிஷிசெகத்தில் தவம்புரியும் ஸ்வாமி சிவத்தியானூர்த்தர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:—

“ஆலமரம் ஆயிரம் வருஷம் வாழ்கின்றது. ஒரு மூடனும் என்பது வருஷம் உயிர் வாழ்கின்றார். ஒரேவகை உணவு உண்டு, ஒரேவகை நீர்நீருக்கு ஒரு மாதிரியான பயனற்றபேச்சுச் பேசிக்கொண்டு, கடவுள் பக்தியும், ஆன்ம நிறைவும் இன்றி ஒரு சமையதாக்கும் கழுதைசமை போல, மனிதன் வாழ்கின்றார். இப்படிப் பழிபெற்றுப் பாரமாய் இருப்பதைக் காட்டிலும் அவன் இளமையில் இறப்பது நல்லதன்றே. வாழ்வின் பயன் என்ன வென்று துறந்திருந்து வாழ்பவனே வாழ்வின் லீனத்தைப் பற்றிக் கவலை யடைய வேண்டும்”

சராசரிக் கணக்குப் போட்டு, லீண்ட ஆயுள் வளர்ப்பதற்கு உணவு முதலிய முறைகளை வகுப்போர் ஆப் பெரியாரின் மொழியைப்பற்றிச் சிறிது கவனம் செலுத்துதல் நலம்.

விவசாயக் குருகுலம்:—தஞ்சை ஜில்லாவில் மன்றக்குடித் தாலுக்காவிற்கு அருகிலுள்ள வரீஸ்ரீர் என்ற இடத்தில் விவசாயகுருகுலம் ஒன்றை ஸ்தாபிக்க ராவ் சாகிப் S. V. கணகசபைப்பிற்றியவர்கள் முயன்று வருகின்றனர். இங்குச் சிறுவர்களுக்கு விவசாயக் கல்வி தரப்படும் என்று தெரிகின்றது.

ஸ்ரீ ஆசிரியர் வருத்தம்:—பாரசீகத்திலுள்ள முனிசிபாலிட்டியார், அவ்வவ் முனிசிபாலிட்டியின் கீழுள்ள கிடங்குகளில் பின்வரும் உத்திரவு பிறப்பித்துள்ளார்களாம்:—“கியாபா ர்ஸ்தலங்களில் போடப் பெறும் போரிகளை பாரசீக பாஷையிலும் இருக்க வேண்டும். மற்றப் பாஷையிலும் எழுத வேண்டிய அவசிய மிருக்குமானால் பாரசீக பாஷையின்கீழ்ச் சிறிய எழுத்தில் எழுதிக்கொள்ளலாம்.”

இப்படிப் பாரசீக வாகிசுக்கேதேய உணர்ச்சி பெற்று வளர்ந்தவருகின்றார்கள் என்றும் இந்தியர் அன்னிய பாஷையிலேதான் இன்னும் சிவசகித்து வருவது நான்கத்தைத் தருகின்றது என்றும் ஸ்ரீ ஆசிரியர் வருத்தகின்றார்.

காலண்டர் வரவு:—சோப்பு, பெளடர், முதலிய வாசனைத் திரவியங்களைச் செய்பவர்களான, ஹாம்பர்க்கு ஜியார்ச் டிராவி கம்பனியின், சோப் ஜென்டான A. V. R. A. அடைக்கலத்திற்கு, மேகேயில் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய காலண்டர் வரப்பெற்றும், காலண்டர் பர்ப்பதற்கு அழகுடையது, தேதி குறித்துள்ள தாள்களின் பின்புறம் ஆக்கப்படும் ஆசிரியர்களின் அரியமொழிகள் போறிக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இக்காலண்டரில் உள்ள படம் அழகாக இருக்கின்றது.

— கம்பராமாயணம் —

பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குறிப்பு
முதலியவைகளுடன்

வை. மு. சடகோப ராமாந்ஜானாரியார்
சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்
வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியார்.

ஆசிரியர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றவை.

பால காண்டம்	ரூ.	5	0	0
அயோத்தியா காண்டம்	„	5	0	0
ஆரணிய காண்டம்	„	4	0	0
கிட்சிந்தா காண்டம்	„	4	8	0
சுந்தர காண்டம்	„	5	0	0
புத்த காண்டம்—2 பாகம்	„	10	0	0

தபால், அல்லது இரயில் பார்வல் கட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விவரில் பாதிவாவது முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மானேஜர்:— கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

தேகபுலம், ரூபசக்தி, உற்சாகம், ஊக்கம், சகசம்பத்து இவைகளைக் கொடுப்பதில் எங்கள் பிரசித்திபெற்ற

ஆதங்க நீர்வறு மாத்திரைகள் பலவிருத்தி ஓஷதங்களுக்குக் கொள்வாம் முன்னணியில் நிதிநினை. இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் (சென்ற 53 வருஷங்களா) உபயோகித்து குணமென்னும் பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீங்களும ஒரு டப்பியை உபயோகித்துக் குணத்தை அறிபுங்கள்.

32 மாத்திரைகளடங்கிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1 0 0
5 டப்பிகள் ரூ. 4 0 0

இலும்! ஆரோக்கிய கிரந்தம் இலும்!
ஆதங்க நீர்வறு ஓஷதாஸையம்,
28, பிராட்லே, மதராஸ்.

கற்பக மலர் (சிறு கதைகள்)
(ஆசிரியர் - சீகதாசி வி. பாலம்மாள்)
மலர் 1 - விருந்தில் விவந்து - வினா அணு 9.
மலர் 2 - அவள் இஷ்டம் - வினா அணு 9.
ஏழை ஸ்டம்புக்கு 2 புத்தகங்கள் அனுப்பப்படும்.
பூரிபதி பிரசுராலயம், பச்சிளாப்பூர், சென்னை.

பாரதி வசனம்
ஆதிபீலம் 3-5-0, ஸபா, ஆராய்வு, வீராட பர்வக் கள் அடங்கியது ரூபா 5-0-0. உத்தியோக, பீலம், துரோண, கரிண சல்லிய, ஸைபீதிக பர்வங்கள் அடங்கியது 5-0-0. சாந்தி, அநாசானிக, அக்ஷமேது, ஆசிராமவாஸ, ஸ்வீகாரோவண, முசல, மஹாப்பா ஸ்தானிக பர்வங்கள் அடங்கியது 5-0-0.
பாலவநோதினி ஆபீஸ், 323, கணையாம்பேட்டை வண்ணாரப்பேட்டை, போஸ்ட், மதராஸ்

NATIONAL INSURANCE COMPANY, LIMITED.
Head Office :
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

New Policies Issued in 1931 for over ... Rs. 1,32,33,000
Showing an increase over the New Business figure for 1930 of ... 16.54 %
Claims paid up to end of 1931 over ... Rs. 90,00,000
Invested Funds amount to over Rs. 1,75,00,000

LOW RATES LIBERAL CONDITIONS
NEW TABLES NEW BENEFITS
For particulars & Agencies please write to:—
The Branch Secretary,
R. G. DAS & Co., Madras Branch,
Managers. OR 113, Armenian Street, Madras.

FIRE & ACCIDENT RISKS covered by NATIONAL FIRE AND GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd., NATIONAL INSURANCE BUILDING, 7, Council House Street, Calcutta.
The Branch Secretary, Madras Branch, OR R. G. DAS & Co., 113, Armenian Street, Madras. Managers.